

ODĂ FEMEII

(cronica de ședință a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” -
duminică, 01 martie 2026, Galeria „Dimitru I. Grumăzescu”)



PROGRAM:

1. SCÂRȚ DE IARNĂ, ULTIMUL SLOI...

- prezentare/lansare revista SCÂRȚ, serie nouă, nr. 29/163 (februarie 2026), prezentarea textelor câștigătorilor concursului „Dragoste la zero grade” al revistei SCÂRȚ; prezentarea noului concurs al revistei, pentru luna martie („Femeia. Ce este și ce vrea ea?”)

2. SCÂRȚ - UMOR și alte festivaluri -

prezentarea regulamentului pentru Festivalul SCÂRȚ – UMOR, ediția a VI-a - *in memoriam Constantin Iurașcu - Tataia*; prezentarea regulamentelor celorlalte concursuri umoristice din țară („Mărul de aur” - Bistrița, „Zâmbete în Prier” - Vișeu, „Întâlnirea umoriștilor” - Brăila, „Cât e Buzăul de mare” - Buzău)

3. **ODĂ FEMEII** - recital literar - muzical, susținut de membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” precum și de către ceilalți participanți

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI



CUVÂNTUL „MARTIE” ȚINE DE CALD

M-aș fi apucat mai devreme de această relatare, căci mă întorc - de fiecare dată - cu mare entuziasm de la DIG-ul urmat de Corso. Dar „ezistă o explicație”: mi se pare bine ca, duminică seara, să mai las impresiile la dospit. Și, ce să vezi?, luni dimineață dau năvală enervantele treburi gospodărești. Se îngrămădesc să ocupe primul loc. „Conștiința, nu și nu”, ce-i drept! Că ea m-ar lăsa în voia cronicărelii. Iac-așa! Se iscă o luptă pe cinste și înving... treburile gospodărești! Cine-ar fi crezut? După

ce-mi pregătesc cafeluța, pun de o mașină de spălat și mi se pare că pot scrie liniștită. Doar mi se pare. Pisicile își cer dreptul. Le fac curat și le dau papa. N-am ce face și observ serii de scame, praf și altele, prin părțile esențiale. Le aspir repede. „Aspirații” selecte, nu glumă! Mi se pare din nou că am făcut prea destul. Trec la scris. Dar s-a terminat ciclul de spălare. Demarez altul...

Cu jumătate de cafea rece, în zgomotul utilajelor și sculelor de prin vecini, mă ambiționez să intru în subiect, căci Daniel a spus că sunt „matusalemice” cronicile mele. Uitați-o pe asta, de mai jos: e mai SCURTĂ?

Orice-ar fi și orice s-ar întâmpla, e Martie! Să fie primăvară minunată, în pace, sănătate și iubire, creație și dăruire! Soarele amiezii trimite un alt fel de lumină, când pășim pe caldarâmul pietonalului Lăpușneanu. Nu, nu mai e deloc și demult caldarâm, e un pavaj modern, dar îmi place cum sună. Că aud scrisul. Așa fiind poziția Pământului față de Soare, chiar dacă în termometru e un grad prăpădit, cu minus, noi ne descheiem bluzoanele ca pentru plus cincisprezece. Cuvântul „Martie” ține de cald.

Intrăm la Galerii. Știam de expoziția de macrameuri, ba remarc și un goblen măreț. Sora mea și cu mine avem câte o colecție de mileuri migălite de mama... Câtă muncă și pasiune... A fost o vreme în care se transmiteau de la o gospodină la alta și se copiau tiparele peste care se lucrau aranjamentele ce scoteau la iveală, în final, frumuseți de macrameuri care mai de care... Eram copil pe atunci. Am învățat și eu să croșetez diverse șnururi.

Cu mare bucurie îi îmbrățișăm pe Sanda și pe Daniel, înveșmântați în cămăși populare. Tot bucuroși, ne salutăm și/sau luăm în brațe cu ceilalți aflați în sală sau veniți pe rând, în noua primăvară. Daniel creează un pasaj muzical către

ședință, de la Adrian Păunescu și Octavian Bud citire, cu „Te mai iubesc și te mai frâng, femeie” („Amor cu struguri copti”), pe măsură ce se intră în Galerii. Și tot apar participanți, căci unii s-au străduit să facă față și altor evenimente, dedicate marelui nostru povestitor, Ion Creangă. Pe măsură ce-și fac apariția, Daniel le menționează numele, adăugând comentarii savuroase, astfel încât cred că nu scapă nimeni, nici dintre cei deja prezenți, nici dintre cei apăruiți pe rând, pe rând... Și se umple sala.

După momentul gongului petrecut în lipsa lui Eugen-Paul - aflat printre „strădalnicii” aspiranți la omniprezență și venit după gong, are loc oferirea de mărtișoare și zambile roz, albe și mov, în ghiveci, din partea lui Daniel și a Sandei, tuturor participantelor. Mulțumiri din suflet! Se mai petrec și alte înmânări discrete, de simboluri ale primăverii. Mulțumesc, tuturor, mulțumesc, Daria, pentru cartea trimisă prin Maestrul Vasile!

Trecem la desfășurător.

Daniel ne vorbește despre fondurile strânse pentru Festivalul Scârț-Umor, care va avea loc în intervalul 5-7 din iunie ce va să vină. Există în cont 18.200 lei, din care va trebui plătită chiria la Galerii, revistele la PIM, timbrele, serviciile contabile... Au intrat în contul Asociației câteva cotizații anuale, au fost achitate ceva abonamente la revistă, s-au făcut unele mici donații. O fundație creată de Doru-Mihai Lungescu a sponsorizat cu 1.150 lei, o cărămidă la cei 30.000 lei minimum necesari pentru festival. Maestrul Vajoga ia cuvântul pentru a sublinia că este de dorit ca festivalul să se desfășoare „in vivo”, menționând că, din cauza restricțiilor financiare, unele festivaluri au adoptat varianta „online”: „Noi, ieșenii, trebuie să ținem la tradiția noastră.”

Daniel ne spune că, după Mizil, Laurențiu Bădicioiu a înființat un grup de WhatsApp, pe care să se trimită impresii la cald, despre Festivalul „Romeo și Julieta”. Vasile Vajoga ne vorbește despre alte festivaluri, Buzău, Râmnicu Sărat etc. și posibilitățile de finanțare fără implicarea primăriilor, acestea oferind totuși spații de desfășurare a evenimentelor. Daniel îl completează și vine cu alte precizări, apoi îl observă pe Claudiu Patraș și îl pofteste să ia cuvântul. El adresează urări femeilor. Atât. Totuși, e ceva, căci, de regulă, nu spune nimic, ascultă cuminte.

Iată-ne ajunși la prezentarea de către Daniel a revistei „Scârț” de februarie, lansată exact pe 1 Martie: „Scârțul poate să scârțâie orice.” Și tocmai ce intră Radu Grădinaru, iar Daniel precizează că zambilele nu sunt de la el. După care trece în revistă revista, cu rubricile ei, ne vorbește despre „In memoriam”, despre „Binomul” Laurențiu Bădicioiu - Victor Minea, intervievat în paginile Scârț-ului, despre „exploziile semantice ale lui Janet Nică” și multe altele, printre care regulamentele la concursurile ce vor urma. „Mărul de aur”, de la Bistrița, are cel mai scurt termen pentru trimiterea textelor. Daniel ne spune din start că nu va participa, iar de la Vasile aflăm că organizatorii de la Bistrița nu confirmă primirea materialelor și chiar că „știm cine va fi laureatul, eu pariez pe Elena Măndru.” În ce privește „Zâmbete în prier”, președintele de onoare ne spune că, la secțiunea Parodie, chiar dacă textul se intitulează sonet, „dacă citiți, veți vedea că nu e sonet.” Da, citiți și veți afla despre ce este vorba, la pagina 59 a numărului de februarie.

Daniel enumeră câștigătorii concursului lunar al revistei, cu tema „Dragoste la zero grade”, și câteva texte reprezentative, pe care le găsiți la pagina

64. Este evidențiat debutul Silviei Horga. Concursul din luna martie are tema „Ce este femeia și ce vrea ea”, la care pot participa și femeile, desigur. Vasile Vajoga adaugă încă o observație: „Festivalul de la Mizil a durat două zile, ecourile de după s-au întins pe două săptămâni. Despre festivalul de la Iași s-a vorbit foarte puțin. Poate asta înseamnă popularizarea festivalului, să întinzi ecourile foarte mult, în timp.” Daniel revine, ca organizator efectiv și afectiv, cu precizări, pentru a lămurii lumea despre ce e vorba și despre ecourile Festivalului Scârț - Umor de anul trecut și care nu s-au stins nici acum, în pofida cărcotașilor. Maestrul Vajoga ne spune și despre faptul că s-a renunțat la orice demers către primărie, deoarece aceasta nu a răspuns pozitiv niciodată. Pe afișul festivalului, figurează și primăria, dar numai și numai pentru că Muzeul Municipal „Regina Maria”, cu Galeriile DIG, cu tot, aparține Primăriei. Din păcate, nici măcar spațiul pentru ședințele Umoriștilor și pentru Festivalul Scârț-Umor nu este oferit gratuit (nota mea). Iar Daniel: „Mulți se gândesc bine, înainte de a trimite bani unor hliziți.” Multe festivaluri sunt finanțate din fonduri private.

Începe derularea „ostilităților”, de la „caracudă”, înspre estradă. Iar primul este marele Aurel Noroc. Mare la stat, mare la talent în recitarea atâtor versuri învățate pe de rost. Ticu Mihai este cel care l-a numit „extraterestru”. E drept că și seamănă cu căpitanul Picard din „Star Trek”. El ne recită o poezie despre mamă, scrisă de Mirela Butacu. După aplauze, vine rândul d-lui Nicolae Peiu, cu catrenele umoristice „Înnodând zăpezile”, „Doleanță”, „Împărțire dreaptă”, „Discriminare misogină”, „La concert”, „Fără alternativă”, „Paradox” și „Iarăși, blondele”. Microfonul rămâne în spate și trece în mâna unei invitate a lui Nicolae

Peiu, invitată ce se prezintă ca „model internațional și scriitoare”, care a „publicat cărți în engleză și română” și se bucură că a venit la „cenaclu”. După care citește o „alcătuire” din care am reținut cuvântul „benzinării”, scurtă și aproximativă, atât ca formă, cât și ca fond. Părerea mea. Poate mă înșel. Scuze.

Petronela Alexa Prisăcaru, venită mai târziu, vrea mai întâi să intre în atmosferă și abia apoi să-și prezinte creația.

Se simte nevoia unui intermezzo muzical, ca să ne dregem. Părerea mea. Și vine în față Cristi Amarandei, să ne încante cu melodia lui Gheorghe Gheorghiu „Unde dragoste nu e, nimic nu e”. Continuă cu „Ana lui Manole”, pe versurile lui Adrian Păunescu și muzica Mirelei Atudorei. Să-l fi văzut pe prestidigitatorul Vasile cum îi ținea caietul cu versurile... Cristi nu se oprește, ci ne delectează cu piesa „Numai noi”. Nu-mi scapă privirile și zâmbetul adresate Danielei lui. Cristi devine din ce în ce mai bun, atât la voce, cât și la chitară. Ba mai cred și că Daniela și el sunt încă doi care s-au găsit, pe lângă Sanda și Daniel. Să fiți fericiți!

Petronela a căpătat între timp tonusul necesar și vine în față cu „O zi pe lună, vreau să fiu bărbat”. Iar Daniel, instant: „În capul meu, acum este lumină:/ Nu vrei să fii bărbat, ci doar vecină.” Urcă la microfon Ani Laiu, cu o dedicație „dragului” ce nu răspunde la telefon, de Dragobete. Iar pentru „prima babă a primăverii”, ne zice că „inima e domnișoară”.

Vine rândul Liubei Patriciu, cu „mâna streășină la inimă” și cu povestea versificată „Adam”, a lui Marin Sorescu. Frumoasă interpretare!

Daniel îi duce lui Radu Grădinaru microfonul, dar dumnealui își părăsește locul privilegiat, aflat între două doamne, și iese în față. „Hrănește-mă, femeie, la

sânul vremii tale,/ Din care-au supt și îngeri, și diavoli, laolaltă...” Uimitor, ca de fiecare dată...

Urmează proza remarcabilă a Oanei Alina Colisnic, despre „focul iubirii”, după care vine rândul lui Ioan Frențescu, numit de Daniel „legendă vie”. Dânsul ne citește „Sunt țărani și țărani”, „După o propunere indecentă”, dar și catrenul legat de „mărțișorul imaginar”, pe care Ioan Toderașcu îl oferă doamnelor și domnișoarelor, an de an. După care: „S-auzim de bine”, „Unui medic de familie”, „La un club de fițe”, „Cumetrele”, „Păcatul de-a călca strâmb” și altele. Apropo: Ioan Toderașcu se află în pregătiri pentru un eveniment din Spania, ce va avea loc pe 7 martie.

Se prezintă apoi o doamnă venită pentru prima dată, Maria, prietenă cu Daniela Agache, dar se păstrează pentru ședința din aprilie. Alături, decanul nostru de vârstă, dl Emanoil Ignat, ne înfățișează un „cânt sau odă” dedicată mamei și soției sale, dar și bunicii și soacrei, toate rămase sculptate în minte sa, ca „femei divine”.

Impunătorul Ticu vine în față cu „două poezioare privite în două sensuri diferite”: „Cine ești tu?”, în viziunea bărbatului, și „Prostule”, în viziunea femeii. Interesant... Daniel opinează că partea feminină a lui Ticu e mai talentată.

Elena Sârghe își amintește de prima sa participare la o ședință a Umoriștilor și de observațiile d-lui Vajoga, care au determinat-o să nu mai vină la următoarele două întâlniri. Asta mă face pe mine să exclam că președintele de onoare este un fel de „bau-bau”. Elena citește cu emoție catrenul „Umorul în vacanță” și proza „Mâța credulă”.

Se aranjează „ambientul” pentru recitalul Danielei Agache, Sanda vrea „Ce dacă vine primăvara”. Eu, tot. Dar Daniela începe cu versuri de Marin Sorescu, „Am zărit lumină”, după care

scoate capodastrul, se alătură Daniel și Cristi, pentru a ne încânta cu „Valțul rozelor”, pe versurile lui Alexandru Macedonski și muzica lui Tudor Gheorghe. Minunat! Continuă cu „Să vină primăvara”, cântecul lui Gheorghe Gheorghiu. Apoi ne îndeplinește și nouă dorința și cântă „Antiprimăvara” lui Adrian Păunescu, pe muzica lui Vasile Șeicaru. Și, pentru a marca 189 de ani de la nașterea marelui povestitor Ion Creangă, citește o poezie drăguță, dedicată nu știm de cine autorului „Amintirilor din copilărie”. Daniel spune că Ion Creangă a fost „precursorul nostru, strămoșul nostru într-ale umorului în proză” și citează expresia prin care George Călinescu l-a definit pe Ion Creangă, ca o întrupare a spiritului național: „poporul român, într-o genială expansiune”. Daniel precizează că data nașterii povestitorului este pusă sub semnul îndoielii și continuă cu declarația „Ion Creangă ar trebui sărbătorit în fiecare zi, până în iunie, când se coc cireșele”. Apoi, îl invită pe dl Dan Prisăcaru, nou-venit, însoțit de doamna lui, să se prezinte. Aflăm că soția se numește Irina-Gabriela, că domnul este născut în 1960 și a absolvit la Iași Facultatea de Electrotehnică, are patima scrisului de când era în școala generală, dar abia în 2025 a publicat două volume de proză scurtă, cuprinzând toată copilăria sa. Daniel are un exemplar din fiecare dintre cele două cărți și, după ce le va citi, le va da și altor curioși.

Vine rândul Mariei Loghin, însă, între timp, Vasile a produs catrenul următor: „La fel precum a fost și-n alte dăți, / La cele ce-a citit răspund pe șleau/ Că aș fi replicat cu răutăți,/ Dar azi am evitat să fiu bau-bau.” Maria a venit cu un „mărțișor-omagiu”, de pe vremea mamei sale, din 1945, în satul Hândrești, unde „au venit

nemții, au plecat, au venit rușii și, printre ei, soldați ai armatei române”.

Angela Stoian Mihai vine la microfon cu vers alb, despre „femeia dăruind din prea-plinul din suflet”, apoi câteva „exerciții umoristice”: „Indexare”, „Schimbare de sex”, „Start ratat”, iar „bau-bau” nu se poate abține: „Mai bine rămâneți la versul alb.”

Daniel e de altă părere, opinând că „Angela trebuie să meargă mai departe”, apoi ne spune că, „ușor-ușor, ne îndreptăm spre final, iar doamna Bostan abia așteaptă să-și înceapă recitalul.” Aflăm că doamna a plătit cotizația și merită felicitări. Însă Sanda, inspirată, i-a și compus Maestrului „bau-bau” un catren: „Deși-l știam un tip haios,/ Râzând în barbă mai mereu,/ Când am aflat că-i fioros,/ Mai-mai că m-am speriat și eu.” Doamnei Elena îi place să salute, are timp, mulțumește pentru flori și mărțișoare. Iar Daniel subliniază că doamna va fi membră a Asociației doar atunci când va completa formularul de adeziune. Din păcate, azi n-a adus formulare... Se declanșează hohote și aplauze. Elena Bostan ne citește două texte din cea mai recentă carte a sa și se simte inhibată de mințile și talentele celor care au citit înainte. Primul text este „În zarea gândului”, iar al doilea „N-a fost destul”.

Este rândul Sandei care, cu umorul ei inegalabil și auto-ironia ce o caracterizează, ne citește versurile sale despre „toate babele din mine” și „ochii mei scăpărători”, culminând cu „nu-i așa că nu mai poți să mă vrei numai cuminte?” După care, „În mintea mea e-atâta minte/ Că joacă Dumnezeu șotron...” și o epigramă mai veche, dedicată bărbaților: „Cadouri, flori, bomboane, Kent,/ Plimbări de mână la Șosea,/ Atât de tandru și de-atenț/ E cu nevasta altuia.”

Cineva din spate insistă să vină la microfon. Ah, „modelul internațional”! A

compus între timp ceva. După a sa părere, bărbații se aciuiază „pe lângă ce e crunt”. Ne mai spune și despre „zăbrele”, „bici”, „benzinării”. Finele observații ale prezidentului par să treacă la distanțe mult prea mari. Dar este loc pentru toată lumea.

Invitat în față, Eugen-Paul comută pe cu totul altă plajă de valori, citindu-ne versuri despre Iași, „oraș divin, unde cu drag vă poftim.” Poezie frumoasă! Sanda intervine/ completează cu un apropo ad-hoc la „benzinării” și - cine știe? - numai o parte dintre cei din sală înțeleg.

Cred că pe-aici e momentul când citesc și eu proza scurtă „Iubirea, ca o sârmă ghimpată”, pe care am publicat-o acum câțiva ani, pe un grup Fb.

Daniel ne citește „co-coșar de notre dame”, din cele opt „mărțișoare preludice” pe care le-a compus cu ceva timp în urmă: „E scara lui pe dincolo de umeri, care s-au ars de fieru'-n gambit roșu ca aripa de fumuri ce-nghit coșu', iar treptele-i tot urc, pe cât le numeri.” Și așa mai departe... Ne arată mărțișorul coșar de pe telefon și îl invită pe Vasile Vajoga să ne adreseze cuvântul său de încheiere, înainte de „ultima cântare pe ziua de azi”, a lui Daniel. Vasile nu vrea „să-l treacă pe Creangă pe altă ramură”, căci, „așa cum spunea Daniel, Creangă s-a născut pentru noi oricând, între întâi martie și vremea cireșelor coapte” și ține să ne introducă în episodul „La cireș”: „Lui Nică-a Petrei nu-i aduc vreo vină/ Că a distrus, călcând-o în picioare,/ Cultura de cannabis clandestină,/ Conform cu legislația-n vigoare.” Dar nu se oprește aici, ne vorbește despre „doi umoriști de care este bine să ne aducem aminte din când în când, Dan Mihăescu și Grigore Pop, care, în anii '60-'70, au făcut vogă.” Și reproduce un text care a fost difuzat la „Unda veselă”, în 1966, în interpretarea lui Dem Rădulescu, legat de apariția mărțișorului. După care, Daniel amintește

că, într-una dintre seri, la Mizil, Vasile a interpretat cu maxim talent un sketch dintre cele ale lui Toma Caragiu. În încheiere, Daniel trece la chitară, cu compoziția proprie „Ard pe stradă”. Da, „ard pe stradă stelele-n femei”...

După care, creăm rapid aranjamentul pentru poza de grup, apoi strângem și punem la loc tot ce se poate, mai dialogăm în doi sau în grupuri și sigur ne îmbiem să mergem la Corso. Sabino vrea să devină cumpărător de vinuri vândute de Radu Grădinaru...

Sala VIP răsună de cântări și glume, asortate cu poze și filmări, preț de vreo... circa și ceva...

Pe data viitoare, negreșit! Până una-alta, avem ședința cu numărul 90 a Cenaclului IAȘI SCRIE, sâmbătă, 7 martie, când va fi sărbătorită Femeia, la restaurantul Golden Kitchen.

A voastră, Anica/ Nușa, cu drag și toate urările primăvăratice



DRAGOSTE LA ZERO GRADE

GEOMETRICĂ

În dragostea la zero grade,
Adesea, apetitul scade,
Ba chiar provoacă niște junghiuri,
Deci o prefer... la alte unghiuri!

Mihai Lungescu

BINEFACERILE PRIMĂRIEI

Dragostea cu serenade
(Asta-n cazul că iubești),
O trăiești la zero grade
Doar la bloc... în București.

George Eftimie

PESCUIT LA COPCĂ

Chiar sub zero grade, muică!
Dragostea mea pentru pește
O simt cum rapid sporește
Cu cele cincizeci... din țuică!

George Ceaușu

FACTURA DE IARNĂ

La zero grade, dragostea-i sublimă,
Stăm ghemuiți, să-mprumutăm căldura;
Nu-i romantism, nu-s nici schimbări de climă,
Se nasc cicloane când primim factura.

Grig M. Dobreanu

NU CONTEAZĂ FRIGUL!

În contra unor judecăți neroade,
Natalitatea crește-n zone reci,
Căci poți să faci amor la zero grade
Când bei un șnaps de minim patruzeci!

Laurențiu Ghiță

PARADOX TERMIC

Când gerul face mari parade,
E un mister ce se petrece:
Afară sunt doar zero grade,
În casă... numai minus zece!

Mirela Grigore

DRAGOSTE LA BLOC

La un amor înfrigorat,
Când soața face instigarea,
La zero grade, un bărbat,
Și-o caută cu lumânarea.

Nae Bunduri

HIBERNALĂ

Gerul aspru și câinesc
Mi-a pătruns și prin cojoc,
Soața vrea s-o încălzesc,
Însă n-am un lemn de foc.

Stelică Romaniuc

DRAGOSTE LA ZERO GRADE

Zero grade, când aud,
Eu devin puțin zălud,
Aa, nu la temperatură -
Mă refer la băutură...

Ștefan Basno

O SOLUȚIE

Dragoste la grade zero?
Făr-un sfanț, eu mă gândesc
Că doar dacă sunt un Nero,
Casa o s-o încălzesc.

Tony Andreescu

STRATEGIA GUVERNANȚILOR

Pentru ca, încet-încet,
Să dea formă la buget,
Prin decizii retrograde,
Ne „iubesc... la zero grade”!

Victor Bivol

UNEI NOROCOASE

Zero grade sunt afară,
Dumneai nici că îi pasă -
La amantu-i de pe scară
Este cald și bine-n casă!

Elena Neacșu



IUBIRE LA ZERO GRADE

Nu va mai scrie versuri să îşi aline dorul,
E iarnă rece-n juru-i şi-i sufletul pustiu,
Zăpada bate-n geamuri şi tot mai negru-i norul
Se-ntunecă devreme şi ceru-i fumuriu.

Şi vântul se-nteţeşte şi-i tot mai trist decorul,
Copacul din grădină, acum e alburii,
Nu va mai scrie versuri să îşi aline dorul,
E iarnă rece-n juru-i şi-i sufletul pustiu.

Zăpezile pe câmpuri se-ntind precum covorul,
Dar când iubirea-i bate în uşă mai târziu,
Şuvoi de versuri caste îşi vor găsi izvorul,
Iar lângă-a sa iubită şi ceru-i siniliu.

Şi va mai scrie versuri ce proslăvesc amorul.

Constantin Bidulescu

DE DRAGOSTE...

„Om de nea” cu morcov, oale,
Mândru-n curte, stă la soare;
Singur cuc, dar tare-n foale,
Frică de... impozit n-are!

Iarna, când e frig la bloc,
Iar căldura-i o poveste,
Ne-ncălzim şi fără foc,
Încercând alte... neveste.

Când factura vine-n prag,
Îngheţăm cu toţi, de drag;
Nu e iarna vinovată,
Ci „căldura”... calculată!

Un amic mi-a spus, în fine:
„Iarna-i grea, dar paza-i bună!”
Cred c-o să te faci bine,
„Frecţia”... cu sticla plină.

Grig M. Dobreanu

DRAGOSTE LA ZERO GRADE

Gheorghe, bun ca gospodar,
S-a îndrăgostit de bar
Şi se duce la-ntâlnire
Ca, la nunta lui, un mire.
Dar, în zilele aceste,
Gheorghe-ajunse de poveste,
De nuvelă şi roman,
Frate bun cu Don Juan.
Ieri, venea voios spre casă,
Pe o vreme friguroasă
Şi, cum noaptea, vorba ceea,
Mai cu greu găseşti alea,
Foarte sigur pe mişcări,
El venea pe trei cărări.
Cum, din cer, căzu mătreaţa,
Noaptea, până dimineaţa,
Nemiloasa, cruda soartă,
L-a adus la el, la poartă.
Soaţa îl găsi în stradă,
Om în straie de zăpadă,
Şi, cum fu un pui de ger,
Îngheţat ca-n frigider.
Totuşi, clar şi explicit,
Gheorghe, mult preafelic,
Chiar ca un toiag de iască,
Se pupa cu o „Fetească”.
Soaţa-i zise-atunci, în faţă:
„Du-te-n moaşă-ta, pe gheaţă!”

Nică Janet

ATMOSFERICĂ
Iarna asta friguroasă
A-nceput încet să plece,
Doar nevasta mea, prin casă,
A rămas la fel de rece.

Stelică Romaniuc

PARADOX
Chiar la multe grade
Peste, scriu citeţ:
Starea mea, când scade
Dragostea,-i de îngheţ.

Constantin Bidulescu

CALORIMETRIE

A mea iubită-mi ține lungi tirade,
Căci are des, în nopțile târzii,
Erotice, extreme fantezii:
Vrea dragoste, dar fix la zero grade.

E vară, însă m-am executat,
Un paracetamol am înghițit
Și de îndată aeru-am pornit,
Deși e, ați ghicit, condiționat.

Voi face și risipă de curent,
Să-mi potolesc de năbădăi iubita;
Cum am probleme cu amigdalita,
M-oi dezbrăca în ultimul moment.

Am pregătit și vin, și prăjituri,
Pisica s-a făcut deja covrig,
Chiar dacă încă nu-i destul de frig,
Observ că iuby este în călduri.

Așa că a intrat deja în pat,
Dar gradele coboară prea încet,
Sunt zece grade, nu e un secret,
Se pare că mai e de așteptat.

M-am pus pe-un scaun, torn o țuică fiartă,
A mai scăzut c-un grad temperatura,
De nervi îmi vine să mă dau de-a dura,
Dar stau cuminte, să evit o ceartă.

Ea-i calmă și pe simțuri e stăpână
Și kamasutra ia la răsfoit;
Eu în pufoaica mea, înțepenit,
Am adormit cu termometru-n mână!

David Valentin

EFECTUL CRIOGENIC

Când o alint „soarele meu”, mereu,
Ea îmi răspunde-ncet cu vocea rece:
„Iubite, ești un sloi de gheață greu,
Mai bine treci și fă un ceai... că-ți trece!”

Grig M. Dobreanu

DRAGOSTE LA ZERO GRADE

Afară-i viscol, geamul e-n travaliu,
Iar gheața a-nflorit ca-ntr-o grădină;
Caloriferul este-un alt detaliu,
Că nu avem nici gaze, nici lumină.

Vrem romantism în vremi cu ierni polare,
În loc de fluturi simt țurloi în burtă,
Și-n vorba „te iubesc” sunt senzuri clare,
Că fastul cinei s-a redus la turtă.

Când nu gătești, căci n-avem strop de gaze,
Iar frigul mușcă-n pat și în odaie,
Ne duelăm în mii și mii de fraze
Și dragostea rămâne... foc de paie.

Îți spun „te-ador” și-mi clănțâne toți dinții,
Ești draga mea cu fesul tras pe frunte;
Ne-au părăsit și muzele, și sfinții,
Că-s zero grade-n vârful tău de munte.

Și... visul piere-n ușa la intrare,
Când vezi câte-o factură - ce teroare! -
E o restanță nouă, mult prea mare,
Iar dragostea... ne intră-n debranșare.

Mirela Grigore

CHESTIE DE INTERPRETARE

Realitatea, sincer, este dură:
La zero grade-i moartă socoteala,
Căci nu sunt grade de temperatură,
Ci este unghiul cu orizontala.

Laurențiu Ghiță

ÎN MIEZUL IERNII

Guvernul crește caloria
Și-l tot înjur, că poate cade,
Așa arată-n România
O dragoste la zero grade!

Mihai Lungescu



DE LA MINUS LA PLUS

E iarnă și e luna făurar,
Ce făurește facerea de bine
Și dragostea-n bilete valentine,
Da-i totuși ger afară, ca-n gerar.

Și termometrul stă înțepenit,
Că peste zero, gradele nu-și urcă,
Dând tuturor, în dragoste, de furcă,
Iar frigul pare de neizgonit!

Dar brusc, apare soarele visat,
Natura-și cere dreptul ei la viață,
Se infiltrează-n toate și dezgheață
Și inimile care-au hibernat.

Miraculos, zăpada s-a topit.
Timid, se-aude-un zvon de păsărele
Ce vor să-nceapă dragostea și ele,
În cuiburi împletite cam pripit.

Dintr-un bârlog, un urs cam indispus,
Că foamea l-a gonit să iasă-afară,
Își cheamă soața: „Hai, că-i primăvară,
Ia uite,-s zero grade, dar cu plus!”

Silvia Horga

DRAGOSTE

Vecina noastră, aparent,
S-a debransat de la curent,
Că o-ncălzește clandestin
Un sfânt... pe nume Valentin.

George Eftimie

PROTECȚIE LA ZERO GRADE

În dragoste eu știu misterul,
Fiind din fire inventiv:
La zero grade nu simt gerul,
Că folosesc prezervativ.

Nae Bunduri

ATMOSFERICĂ

Iarna asta friguroasă
A-nceput încet să plece,
Doar nevasta mea, prin casă,
A rămas la fel de rece.

Stelică Romaniuc

AMOR ÎN TREI

Iubirea lor se răcorea vizibil,
La zero grade rămânea lozincă
De n-aducea vecinul explozibil...
Sub forma unei sticle de pălincă.

George Eftimie



CONSTANTIN MOLDOVAN



EPIGRAME...
PRIMĂVĂRATICE!

FEMEII, DE 8 MARTIE

(Vasile LARCO)

În dar să i se-ofere-o floare,
Un cer senin, un Univers,
Căci e o stea strălucitoare
Și muză pentru orice vers!

FEMEIA

(Florin ROTARU)

Cetate foarte bine apărată,
Atent de Dumnezeu fortificată
Cu turnulețe, porți și metereze,
Ce-abia așteaptă să capituleze.

ȘANTAJ DE ZIUA FEMEII

(Ion RUSE)

Cadou îți fac, iubita mea,
Așa cum bunul simț o cere,
Un ghiocel, ca nu cumva
Să-mi tai bugetul... pentru bere!

UN... MADRIGAL ÎNAINTE DE 8
MARTIE!

(Gheorghe BĂLICI)

Iubita mea e cumsecade,
Nu mă mănâncă și-i dulceața
Ce doar, din când în când, mă roade
Ca să-i ajungă toată viața...

SOȚ

(Radu PĂCURAR)

Am rămas fidel ideii,
Cu dinamica-mi galantă,
De-a marca Ziua Femeii
Dup-o noapte la... amantă!

SOȚIEI, DE 8 MARTIE

(Petru Ioan GARDA)

Încerc să-i fiu bărbatul ideal:
Voi aspira, călca, spăla, găti,
În mod cu totul excepțional,
Așa cum fac în fiecare zi.

DOAMNELOR, DE 8 MARTIE

(Stelică ROMANIUC)

La noapte o vor face lată,
Iar mâine sigur zac în pat,
Să vadă-n an macar o dată
Ce chin e zilnic pe bărbat.

IDILĂ

(Ion DIVIZA)

În nopți târzii zburam cu ea la stele
Și inima în pieptu-mi înflorează;
A fost femeia visurilor mele,
Pân-am aflat la ce visează ea!

SOȚIEI MELE, DE 8 MARTIE

(Nicolae BUNDURI)

Soției, cu adânc fior,
Din dragoste, ca tot galantul,
I-am prins în piept un măștișor
Și în dulap i-am prins amantul.

QUI S'AIME SE TAQUINE

(Dan NOREA)

Mă ia mereu peste picior,
Iar eu mă fac mereu că plouă
Căci mâine, tremurând de dor,
O să mă ia peste-amândouă.

SOȚIEI, DE 8 MARTIE

(Grigore COTUL)

Cu un cadou și-un braț de flori
Mă duc și-i fac o reverență,
Că astăzi vreau să fac furori...
De mâine intru-n insolvență!

FEMEIA

(Janet NICĂ)

Femeia este înger, stea, minune,
E floare, vis, păpușă, dinamită,
Dar, dincolo de tot ce s-ar mai spune,
Ea trebuie, mereu... descoperită!

DE 8 MARTIE

(George DĂNĂILĂ)

Mă fascinează orhideea,
Mă-ncântă splendida lălea,
Dar dintre flori, oricum, femeia
Rămâne preferata mea!

(Monitorul de Suceava, joi, 5 martie 2026)

PETRU IOAN GÂRDA (n. 26.03.1954)



PETRU I-ul CĂȚĂRĂTORUL

Nu vă luați după crunta înfățișare de-alături, de parcă Jack Nicholson și-ar fi ieșit aici, în „Scârț”, direct de pe peliculă, din „Strălucirea” sa de neuitat. Distinsul scriitor, sensibilul Petru Ioan Gârda, președintele epigramiștilor clujeni din „Saticon”, este un om blând și bun ca pâinea caldă la vatră. Mai săltăreț, inclusiv în spirit, decât broasca din Calaveras County a lui Mark Twain, a devenit celebru, în lumea epigramiștilor, în mod special, tocmai prin abilitatea sa de a se urca în copaci, de unde se arunca în brațele poetelor. De la o vreme, a renunțat. Și la una, și la alta.

În compensație, a scris mai mult. A câștigat competiții, turniruri epigramatice și poetice, inclusiv la „Scârț-Umor”, când a prăbușit de râs toată suflarea umoristică din țară, s-a duelat cu poete în plină ascensiune, printre stele acum, precum Teodora Pascale, ori cu măiaștrii epigramiști aflați sub stindardul modestiei, remarcați ai acestei pagini lunile trecute, așa cum sunt Ion Diviza sau nea Nae Bunduri.

Aflat în centrul atenției și atunci când se ascunde într-un colț alb, cu zăpadă sau var, nu se ferește de săgeți, ci le provoacă, fiind convins că armura sa de bună-dispoziție și fain joc de glezne actoricesc le va topi. Și cam așa se întâmplă, pentru că tot ceea ce contează, până la urmă, e zâmbetul minții. Ori gluma isteată, ori veșnica pendulare între haz și suprem, între demitizare și imperial, între tandrețe și cărcoteală mimată, așa cum stă bine unui cuceritor. Sau cățărător, cum i-am scris în titlu, să-l recunoască lumea în ipostaza sa preferată cândva. La mulți ani!

Daniel Bratu

UNOR CONSTIPAȚI

Când admirăm aceeași munți, înalții,
Când, de-i nevoie, toți suntem eroi,
Vă credeți, unii, mai grozavi ca alții,
Dar, zău așa, de ce vă credeți voi?

Când v-ați născut, ca toți ceilalți, din mamă,
În nord, în sud, în est sau în apus,
Vă credeți mai presus, de bună seamă,
Dar, zău, de ce vă credeți mai presus?

Când toți ne bucurăm de vânt, de ploaie,
De soare, de albastru - de azur,
Vă mănă-n cur să tot iscați războaie,
Dar, zău așa, de ce vă mănă-n cur?

**RECLAMĂ: Acum există cicatridina
supozitoare!**

LUI NICOLAE BUNDURI

De băutură, n-am ce face
Și îl întreb, direct, de-i place
(De are, cumpără sau vinde...)
Și îmi răspunde că depinde.

8 MARTIE

Cum de dragul soaței ard,
Îi transmit azi complimente
Și cam tot ce am pe card:
Fonduri insuficiente.

EPITAF UNUI EPIGRAMIST BĂUTOR
(fără nicio legătură cu Ion Diviza sau
Nicolae Bunduri)

Poetul s-a mutat în nemurire,
Acolo unde întristare nu-i
Și plâng amicii toți la pomenire,
Că n-a lăsat nimic în urma lui...

Petru Ioan Gârda

GEORGE EFTIMIE
(n. 20.03.1951)



SĂNĂTATEA DEVINE UN LUX

Deși nu-s bani destui la sănătate,
Iar leacurile-s foarte scumpe toate,
Românu-i optimist, nu-și pierde seva,
Cât timp l-ajută... sfânta Parascheva.

DEZILUZIE

Ca să mă rog la sfinți de sănătate,
M-au îndemnat părinții an de an
Și-aș fi făcut-o chiar și astăzi, poate...
Dar nu era niciunu-n Modrogan.

CONSECINȚE

I-am urat de sănătate
Unui șef de sus, că-i praf
Și pe cap am azi de toate...
DNA, parchet, ANAF.

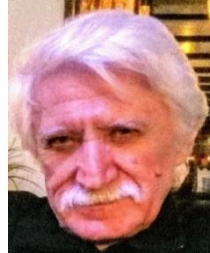
DESPRE PENSII

Făcură cercetări amănunțite,
Și pe Ion - norocul să-l ajungă -
L-au încadrat la pensii nesimțite,
Și nu că-i mare... dar era prea lungă!

ECOGRAFIE

Speranța ce-i oferă
Îl face optimist,
Va face carieră...
Se vede-n colecist!

PIF VASILESCU
(n. 06.03.1946)



PĂRERE CRITICĂ

Observ că, folosindu-și dramul
De spirit, barzii dat-au iama
Și-n vremea noastră epigrama
Apare-n târg ... cu kilogramul!

REȚETA NEMURIRII

Pe aripi largi de vis, la tinerețe,
Zglobiu, îndrăgostit și optimist,
Te înăcrești treptat la bătrânețe
Și, uite-așa, ajungi... epigramist!

PATIMILE UNUI BUNIC

La soare, stând pe țarmul mării,
Văd mii de mândre - prospătură -
Și-mi zic în culma întristării:
Ce forme-alese de... tortură!

TARDIVA REMUȘCARE

N-am emigrat la timp din țară,
Iar azi, bătrân, nici nu mai pot...
Regretul zilnic mă omoară,
Și-atunci clamez că-s patriot!

UNUI CUNOSCUȚ DEMNITAR

Îți dă cuvântul, dar nici gând
Să-ți fie gaj, de vreun folos,
Că boul este OM doar când
Cuțitul i-a ajuns la os!

GHEORGHE GURĂU
(n. 11.03.1950)



VARA PE TERASĂ

Neatent din cale-afară
Bâlbâit cum e, bunicul,
Până berea să o ceară,
I-a furat o muscă micul!

CHEFLIUL PE DRUMURI

Afară plouă și-i prăpăd,
Că nici pe unde merg nu văd;
E ceață-n cele patru zări,
Noroc că-s numai trei cărări!

DE SILENTIA...

Tăcerea este un tezaur
Cu care-i bine comparată,
Fiindcă e tradusă-n aur
Și e, adesea,... cumpărată!

„GRAȚIOASA”

Se zice-adesea despre ea
Că e precum un fulg de nea;
Eu am văzut-o clar, mai an,
Și-i chiar mai mult. E... un troian!

RRROMII VOR ÎN PARLAMENT

Au anunțat în media recent
Că au partid și vor în parlament;
Sunt barosani, au gânduri serioase
Și tind spre... portofelele mai groase!

STELICĂ ROMANIUC
(n. 13.03.1966)



FAMILIEI POLITICE

După cum ne mint și-arată
Ce vor face-n viitor,
Au comun pe-același tată
Și pe mama mamei lor!!

REMINISCENȚE...

Vecina mea, o fostă miss,
Ce-n vârful limbii îți răspunde,
Se-mbracă numai la Paris
Și se dezbracă pe oriunde!

AUTUMNALĂ

Când frunza-n vii a ruginit
Si berzele-s în țări străine,
Emoțiile s-au sfârșit...
La mine și la trei vecine!

A VENIT PRIMĂVARA

Bate vânt de primăvară,
S-a topit zăpada toată,
Iarba-ncepe să răsară
Dintr-o groapă asfaltată.

PRIMARUL PAROLIST

El a promis că o să facă
Un sat frumos cum altul nu-i
Și, demonstrând că nu se joacă,
A început cu... vila lui!

ALEXANDRU HANGANU
(n. 23.03.1955)



COMBINAȚIE TICĂLOASĂ

Retează azi din rădăcină,
Copacii-acestul trist popor,
Securea de oțel, străină,
Cu coada noastră... de topor.

PROST DE DAI ÎN GROPI?

La câte gropi sunt pe șosele,
Mă-ntreb: zicala-i potrivită?
E prost acel ce dă în ele,
Sau geniu cel ce le evită?

CRIZE

Din obscure interese,
Țin în viață a-mi pătrunde:
La nevastă-s tot mai dese,
Și la soacră mai profunde.

ROMÂNIA PITOREASCĂ

Constat (e inutil să critic)
Că astăzi, după integrare,
Avem pe plaiul mioritic,
Mai mulți ciobani decât mioare.

DOCTOR INCOMPETENT

Nu îmi poate spune
Clar, din ce pricină
Simt o slăbiciune...
Pentru o vecină.

ION MORARU
(n. 27.03.1951)



GUVERNULUI

Ai propus spre majorare
Ajutor de-nmormântare;
Însă n-ai putea să dai
Și un ajutor de... trai?

MOCĂNIȚA ȘI TURIȘTII

Mocănița cea vetustă
Are linia îngustă,
Iar turiștii, de îndată,
Urcă-n ea... s-o facă lată!

GUVERNANȚILOR DE DREAPTA

Pentru cum ați guvernat,
Condamnabilă vi-i fapta,
Că-s mai greu de tolerat
„Stângăciile”... de dreapta.

CONSTATARE

Azi, în patria română,
„Hai să dăm mână cu mână”
Nu mai e așa cum știi,
E-un îndemn la... „mânării”!

SATUL ROMÂNESC

E lucru cunoscut și-adevărat
Că „veșnicia s-a născut la sat”,
Dar azi, așa cum vede fiecare,
Pe zi ce trece, veșnicia... moare!

FLORENTINA LOREDANA DALIAN
(n. 28.03.1968)



IDENTIFICARE*

Într-o luncă părăsită,
După săpături de-o vară,
O fosilă fu găsită
De-o echipă temerară.

Erau fete cam trecute
Ce cărau la terfeloage,
Vrând să fie ne-ntrecute
Specialiste-arheoloage.

După studiul științific
Zise una, „adâncit”:
- Eu, pe ăsta îl clasific
Printre cei ce n-au muncit.

Și mai iese la iveală,
C-a fost tare-ndrăgostit,
Dar că n-avea socoteală
Și nici n-ar prea fi citit.

Și cu toatele-au conchis
Că asemenea schelet
Ce fusese-acolo-nchis,
Negreșit, era poet.

BĂIEȚII DIN LUNCĂ M-AR FI CREZUT POETĂ
(Reacție la „Fetele din luncă mă credeau poet”)

Jucând adeseori berbuncă,
Crezându-mă poetă prin scaieți,
Mi-am zis: „Ah! Ce păcat că-n luncă,
N-au fost și niscaiva băieți!”

*Trimisă la Festivalul Scârț-Umor/2025, cu tema „Fetele din luncă mă credeau poet” - Ion Bolocan (n.r.)

PETRE GIGEA GORUN
(n. 31.03.1930)



VECHI PREOCUPĂRI...

Învățat cu băutura
Devenită boală grea,
El și-a completat dantura
Spre a trage la... măsea.

SPRAY INSECTICID...

Doamna-aceea cu mult har
Și profil ca de etruscă,
A primit un spray în dar,
C-au aflat că-i rea de muscă.

DECLARAREA VÂRSTEI

Libertatea s-o ateste,
Cum gândește fiecare,
Liberă femeia este
Să decidă câți ani are.

FRIGUL...

După ani, se vede treaba
Că e lucru dovedit:
Cel de-afară-i pe degeaba;
Cel din casă e plătit!

NUANȚE

Unii umblă mai întâi,
Să își facă-un căpătâi;
Alții, fără de sfială,
Doar după.. căpătuială!

ION RUSE
(n. 31.03.1949)



RECOLTĂ BOGATĂ

Anul ăsta, măi nepoate,
Sigur ai scăpat de foame;
În cămară ai de toate,
Și în casă... două „poame”!

PRIMA DRAGOSTE LASĂ SEMNE

Am rămas c-o amintire
Și mă confesez oricui:
De la prima mea iubire,
Am în frunte un... cucui!

MÂNDRIE FAMILIALĂ

Avut-am un moment de fală
La începutul primăverii,
Când primu-a fost Gigel pe școală...
Și-l coborâră pompierii!

POVESTEA VIEȚII

Spre deal, micuța cărăruie
De la o vreme-i o povară;
Nu pentru junele ce-o suie,
Ci pentru moșul ce-o coboară...

FILOSOFIA ÎNCORNORAȚILOR

Coarne poartă pe la noi,
La oraș ori pe coclauri,
Taurii - fiindcă-s boi,
Borii - ca să pară tauri.

GHEORGHE BĂLĂCEANU
(n. 20.03.1950)



ACUZĂ NEFONDATĂ

Că-i plagiat, n-ai cum să spui,
Știind cât e de iscustit;
Eu cred că-i epigrama lui,
La cât de proastă a ieșit!

GRUP MUZICAL MODERN

Blonde, brune, cântătoare,
Îmbrăcate-ntr-un ciorap,
Dau din mâini și din picioare,
Neavând ce da... din cap.

SFAT PENTRU BĂRBAȚI

De la bătrâni învățatură:
Se spune c-o să-ți fie bine,
Ca la băut să ai măsură,
Iar la femei să ai... rușine!

EPIGRAMA

Din versuri fine,-amăgitoare,
Constați că, după ce „te-nnoadă”,
Inteligența sclipitoare,
La fel ca-n viață - stă la coadă!

DORINȚĂ

În viață de nimic n-am vrut să știu;
Să am doar premii, să câștig mai bine,
Ci doar egal cu șefii mei să fiu,
Dar... n-am putut. Erau mai slabi ca mine!

ALEXANDRU FUNDUIANU
(n. 01.03.1953)



CONSTATARE

E aproape o cutumă,
Fapt extrem de curios:
Doar când spun ceva în glumă
Sunt luat în serios.

OBICEIUL PĂMÂNTULUI

Îl întreb pe unul, ieri:
- Cât e până-n sat, fârtate
Și-mi răspunde „în doi peri”:
- Cam... un litru jumătate!

MULT ȘI BINE

Cred c-a spus-o un om cult
(Vina nu o dați pe mine!):
Că bărbații mint mai mult,
Iar femeile... mai bine.

ÎN FAMILIE

Un glumeț a întrebat
Pe frumoasa lui soție:
- Ți-ar plăcea să fii bărbat?
- Da, iubitele. Dar ție?!

FUNȚIONARUL PUBLIC

Un tip ursuz și cam peltic,
Retribuit c-o leafă mare,
Ce, practic nefăcând nimic,
Ne face zilele amare!

MARIA CHIRTOACĂ
(n. 20.03.1955)



INVIDIE

Am văzut o știre-n presă
C-are nuntă o prințesă,
N-o citesc, la ce folos,
Dacă nu-s eu Făt Frumos?!

EPIGRAMA

Epigrama nu e rea,
Își urmează numai harul:
Bate șaua, doar o vrea
Să priceapă și măgarul.

SFAT...

Dacă vrei respect de sine
Și s-ajungi un om de vază,
Pân-ajungi în vârf, e bine
Să găsești proptea în bază!

ZĂDUF, LA ȘCOALĂ

Îmi privesc pe hol eleva
Cu mirare îndelungă:
Chiar strămoașa noastră, Eva,
Frunza o purta mai lungă!

LA ÎNTÂLNIRE CU ELECTORATUL

Venind aleșii la paradă,
Se-ntreabă, survolând pe cer:
De ce-ar mai face-autostradă,
Când au deja elicopter?

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI



ÎN LUNA MARTIE

Când vine martie în zbor,
Guvernul, eu cinstit vă spun,
O să ne dea un mărișor
Făcut din sfoară și săpun.

1 MARTIE – ZIUA PLANIFICĂRII VACANTELOR SOLITARE

N-o vom lăsa pe altădată,
Nu stăm pe gânduri, că-i păcat;
Acum plecăm la drum, pe dată,
Așa cum am planificat.

De Mărișor noi am sosit
Aici, la voi, și e un vis:
Așa frumos ne-ați omenit,
Că ne simțim ca-n paradis!

Pe ulițe, omătu-i dus,
Ca pe la noi și e cald tare.
La fel e-n inimi, am dedus.
O fi de la palincă, oare?

Dar, de gândesc puțin, constat
Că sufletu-i mereu fierbinte,
Și-atunci când stăm toți „pe uscat”...
Dar nu e cazul, țineți minte!

Cum, însetați, mereu golim
Pahare,-n ritm amețitor,
Noi pe găzdoi îl investim
Îndat' pe post de... turnător.

Și cum pahare goale nu-s,
Ast post ca o mănășă-i vine,
Deci merită să fie pus
Șef mare peste sticle pline.

De-or rămânea, din întâmplare,
Și sticle cu lichid pe masă,
Să nu vă-ncurce ele tare,
Le vom lua cu noi acasă.

Cum timpul nu s-a scurs în van
Și-a fost plăcut, mărturisim:
În primăvară, peste-un an,
Vrem ca la voi iar să venim!

8 MARTIE – ZIUA FEMEII

FEMEIA

Așa a fost și este în lumea asta mare:
Atunci când Creatorul a-mprăștiat lumină,
Femeia-a plămădit-o cu forme-atrăgătoare,
Cu care ea încearcă bărbatu-n șah să-și țină.

Urmașe ale Evei, cu zâmbetul pe buze,
Cu vorbe dulci ca mierea, ce-nduplecă și-un sfânt,
Frumoase, drăgăstoase, ispititoare muze,
Adus-au, cum se știe, tot Raiul pe pământ.

Vrăjiți, visând tot timpul la alte Cosânzene,
Cu minți înfierbântate și inimi complicate,
Bărbații,-ntotdeauna, cu gânduri prea viclene,
Au vrut să le iubească cu patimă pe toate.

Și-atuncea Creatorul, vrând totuși să îndrepte
Tot ce e strâmb, găsit-a cu cale să îi ierte,
Rugându-le pe ele așa răi să-i accepte
Și gură le-a dat mare, bărbații să își certe.

Apoi, precum se știe, cu mare încântare,
Descoperit-au vinul și, dintre damigene,
Ei n-au ieșit degrabă și le-au adus în stare
Pe ele iar să-i certe, să-ncrunte din sprâncene.

Concluzia e clară, chiar intră în rutină
Și ne întorcem iarăși de unde am plecat:
Bărbații calcă-alături și, ca să își revină,
Dau ele tot din gură, să-i scape de păcat!

Croiți cu mici defecte de Grația Divină,
Femeile îi iartă mereu, ca gest suprem,
Căci ele-s niște îngeri și nu au nicio vină
Că ei nu ies din cramă și-n plus vor un harem...



MIRELA BUTNARIU (*redactor Crai Nou, Suceava*)



CAPUL FACE, CAPUL TRAGE

- Tati, îmi vine să îmi bat capul ăsta!, pufni fetița, supărată tare că și-a tuns frumusețe de plete.
- Cum așa? De ce?, o întrebă el, ca un tată extrem de atent și iubitor ce se afla.
- Pentru că mi-a dat o idee așa proastă!, suspină ea.

FĂRĂ PROBLEME

Există un bărbat pe lumea asta căruia doresc să-i apar (încă) frumoasă și deșteaptă. Mă mai prinde, dimineața, cu fața descompusă după câte un bombardament de noapte, cu părul curentat și cu pungi imense sub ochi. Atunci eu mă alint și mă vaiet, „Doamne, cum arăt!”, încercând să pozez din unghiul bun:

- Ei, nu-ți fă probleme, tu ești mama.

„SĂ FIȚI BINE!”

A fost o zi minunată, prieteni.

Către mijlocul zilei s-a arătat și soarele, am pus ghiocei în cănuța de lut, am simțit că vine primavara.

Am primit urări de bine, care de care mai frumoase, m-am simțit iubită.

Și dorită, căci un prieten mi-a scris: „O primăvară frumoasă, vă doresc!” Mi-a tremurat inima, mi-a vibrat sufletul ca o vioară.

De emoție, i-am răspuns și eu: „... să fiți bine!”

...doar că primul „i” din „fiți” s-a transformat și a devenit „u”. Ce știe autocorectul meu și de unde? Al meu fie păcatul, Doamne Ajută!

Frumoasă zi!

Să fiți bine!

ÎNTÂI MARTIE

Nu mai fusesem la ai mei de vreo două zile. Pentru că nu aveam cheile, am sunat la interfon, dar mi-a dat drumul o vecină care tocmai ieșea. Urcând, o auzeam pe mama vorbind la telefon, cu cineva de la țară, care se mai uită peste casă și peste cele din jur, cât nu sunt ai mei acolo:

- Hai, nu pot să mai vorbesc, cred că vine Mirela, că e 1 martie.

Am intrat cu lacrimi în ochi.

Nici acum nu-mi dau seama de ce, o fi fost de la primăvară.





GHEORGHE

La biroul unui funcționar public.

- Bună ziua, șefu!
- Bună ziua. Cum vă numiți?
- Gheorghe Gheorghe.
- Poftim!?
- Gheorghe Gheorghe.
- Auzi, ai glume în program cu mine, așa, de dimineață?
- Nu... șefu, dar așa mă cheamă.
- Dom`ne, uite care-i treaba! Care ți-e prenumele?
- Gheorghe.
- Și numele?
- Gheorghe.
- Băi! (bătând cu palma în birou). Ce înseamnă asta?
- Șefu, vă arăt buletinul!
- Și ce? Crezi că mă sperii? Și eu am buletin. Și mai am și legitimație!
- Și eu am legitimație!
- Serios!? Păi de ce n-ai spus de la început? Deci, cum te numești?
- Gheorghe Gheorghe.
- În fine... Părinții?
- Gheorghe și Gheorghîța.
- ... Băi! Iar începi?
- Ce să încep domne?
- Lasă, unde te-ai născut?
- Comuna Gheorghe Doja, județul Ialomița.
- Aoleo... Și unde locuiești?
- În Constanța.
- Strada?
- Gheorghe Sasu.
- Băăă! Chiar trebuie să faci mișto?
- Ce mișto, șefu? Ce mișto?
- Bine, bine, hai, mai departe... Ia stai așa! Ia dă-mi legitimația!
- Poftiți.
- Ce-i asta, mă!?
- Legitimația de muncă!
- Păi unde lucrezi tu?
- La SC Frații Gheorghe SRL.
- Băi, nu, că tu o cauți cu lumânarea! (abia stăpânindu-și furia).
- Păi cu ce sunt eu de vină dacă așa se cheamă firma? Scrie și pe legitimație.
- Mda... Ca ce lucrezi?
- Lăcătuș mecanic la echipa lui Gheorghe Gherghinel.

– Fir-ai tu să fii de escroc nenorocit! Stai să iau bastonul, să vezi ce-ți dau eu pe cocoasă!

– Ești nebun, dom`ne!

Cetățeanul fuge, iar funcționarul dă nas în nas cu un alt cetățean care-i barează drumul involuntar.

– Ce faci, mă? Îmi ții calea? Ești cu ăla de-a tăiat-o, nu?

– Ce-ai dom`ne? Nu ți-e bine?

– Cum te numești?

– Gheorghe Ghiță.

– Aaaaa!

Fuge anapoda, smulgându-și părul din cap. Se oprește direct acasă și se aruncă în pat.

– Ce-ai, omule? Ce s-a întâmplat?

– Lasă-mă, femeie, că nu sunt în apele mele! Nu mă tulbura și tu!

– Am zis eu că azi nu trebuia să te duci la muncă. E mare sărbătoare.

– Ce sărbătoare?

– Sfântul Gheorghe.

– Și tuuuu, nevastăaaa!?

Își bagă capul între perne și geme.

– Hai, dacă tot ai venit, scoală că trebuie să ajungă nepotul la noi.

– Care nepot?

– Gică.

– În sfârșit, alt nume!!!



RONDELURI PE NIVELURI

DE-ATÂTA MARE

(din ciclul: un rondel la malul mării)

De-atâta mare m-am făcut albastră
Și simt albastru și pe cerul gurii,
Privind în larg la limita arsurii,
Nițel deșteaptă, jumătate proastă.

Sunt cum s-ar spune azi, muma pădurii
Și-n altă viață pasăre măiastră,
De-atâta mare m-am făcut albastră
Și simt albastru și pe cerul gurii.

Se naște „Scârțul” - o revistă vastă,
Pe plajă, azi, în mijlocul naturii,
La fel de cunoscută-n lumea voastră,
Precum sunt eu când, etalându-mi nurii,

De-atâta mare m-am făcut albastră.

Sanda Nicucie

CU ADIDAȘI (rondel de fugă)

Cu adidași și cu glugă,
Am dat iama-n tine, iu
Ș`-am aroma ta de nugă
În toți porii mei de-acu`.

Cum o s-o mai iei la fugă
Ca o antilopă gnu
De, cu-adidași și cu glugă,
Am dat iama-n tine, iu?!

Va ploua ș`-am pus de-o rugă:
Să nu plec nicicum, de-acu`.
Doar, din forța centrifugă
De-o să ies, să ies, știi tu...

Cu adidași și cu glugă.

Daniel Bratu

ÎMI SCUTUR VEȘMÂNTUL

Îmi scutur veșmântul de fulg netopit,
Țin pasul cu timpul gonind prin artere
Și-amurguri cu flăcări ce ard în tăcere
Le sting în culcușul de neadormit.

În foșnet de vișini în reînviere,
Când trece-n zăbavă un vânt istovit,
Îmi scutur veșmântul de fulg netopit,
Țin pasul cu timpul gonind prin artere.

Azurul din iriși, de cer primenit,
Se-alintă în joc de lumini efemere
Și-un grangur, ca boțul de aur topit,
Îmi fluieră-n frunză, de parcă mi-ar cere

Să-mi scutur veșmântul de fulg netopit.

Daria Dumescu

EU ȘI SOACRA

A mâncat un borș de pește
Și i-a stat un os în gât,
Neputând să-l scot decât
Cu un ferăstrău, firește...

Gâtul i-am tăiat doar cât
Să prind osu-n două dește,
C-a mâncat un borș de pește
Și i-a stat un os în gât.

Socrul meu se cam căiește,
Fără soață i-e urât,
Dar nici azi nu m-a pârât,
Ci, la lume povestește

C-a mâncat un borș de pește!

Emil Ianuș

SONETE PE-NDELETE

CU TRAISTA-N BĂȚ

Cu traista-n băț am pribegit prin lume,
La timp pierdut am stat voios la rând,
Perfecta rimă-n juru-mi căutând -
Un pact cu muza aptă să mă-ndrume.

Mi-a oferit doar un contract plăpând -
Un biet sonet și câteva volume,
Zicând că are dreptul să prezume
Că *spleenul* mă va cotropi curând.

Aceste exprimări „vaticinante”
S-au dovedit a nu avea temei -
Mă paște chinu-a două variante:

Mă prăbușesc artistic pe polei
Ori mă arunc în zbor de parapante?
Ca un buimac mă-mpiedic de trohei.

Camelia Ardelean

SONET DE 8 MARTIE

Dacă dorești să scrii despre iubire
Îți trebuie o muză și curaj,
Dar sigur n-o să fii în avantaj
De nu presari și-o umbră de simțire.

FEMEIA, o eternă Julietă,
Că-i din Verona sau de la Mizil,
Acordă, însă nu oricui, azil
Dacă-i deșteaptă, mândră și cochetă.

Deci vouă, azi, FEMEILOR iubite,
Eu vă doresc să fiți mai fericite
Și-nchin cu un pahar de cabernet

Spunându-vă, cu zâmbetul pe buze,
Deși sări-vor mulți să mă acuze,
Că vă cuprind pe TOATE... În Sonet!

Constantin Moldovan

SONET ÎN INFRAROȘU

Era-ntr-o seară de varil,
Pe cer zburau voioase midre...
Bătea un vânt anarofil,
Stilat pe șolduri de clepsidre.

Eram cu tine lângă cidre,
Te sărutam în gând festil,
Și, printre stelele clorhidre,
Cătam un înger să distil.

Dar ai plecat subit, votrice,
Eu am rămas filansirac,
Din ochi îmi picură larice

Pe-obrazul trist, îngândurac...
Te-aștept să vii la vechi nitrar,
Să ne-ndulcim cu zări de har!

Janet Nică

BALADĂ

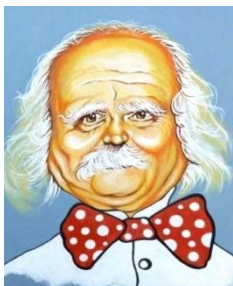
Revendicat de buzele-ți parșive,
Mi-am exhibit tăcerea, cu-aroganță.
Ai vrut să mă posezi de la distanță,
Eu m-am ferit de-mbrățișări fictive.

Amorul ăsta n-are relevanță
Și n-are-n dansul chestii nutritive;
A fost un troc amabil de salive,
Și restul chiar nu are importanță.

La tine mă gândesc când sparg o ușă
Sau când alerg un șobolan pe stradă.
Tu m-ai iubit, eu n-am putut, păpușă;

Probabil că sunt prost făcut grămadă,
Acum că tot ce-a fost e doar cenușă,
Nu vrei să-ți scriu, iubito, o baladă?

Florin Rădulescu



FUGA DE BACH (continuare) (un roman mititel)

12

- Ba trăiesc, se aude o voce dintr-un colț întunecat al celulei. Am văzut eu unul într-o grădină zoologică din Izmir.

Vocea aparținea unui individ foarte brunet și tatuat aproape în întregime. Omul avea o singură ureche, prevăzută însă cu opt cercei.

- De ce te-au săltat?, întreabă el, curios nevoie mare.

- Pentru furt de poezii.

- Fugi de-aici, că nu te cred! Faci mișto de mine?

- Ar mai fi ceva. Cică am violat o farmacie.

- O farmacie sau o farmacistă?

- Pe farmacistă n-am apucat s-o violez. O cheamă Dalia.

- Dalia! Ce nume beton! De cașcaval.

- Dar pe tine de ce te-au închis?, îndrăznește Hanibal.

- Eu sunt un violator autentic, băi ageamiule. Eu am violat trei magazine, un bancomat și cinci babe.

- Babe? Cum să violezi babe?

- Păi, dacă m-au plătit, le-am violat. Chestia este că, la plecare, le-am săltat și tablourile. Mare brânză! Un Luchian, un Iser și trei Grigorescu. Babele au făcut atâta tevatură de parcă Iser ar fi Rembrandt.

13

Ușa celulei se deschise și un gardian cu mustața pe oală zise:

- Arestatul Hanibal Zacuscă, vino-ncoace! Te vei muta într-o celulă confort 1!

Vocea tatuatului izbucni revoltată:

- Băi, violatorule, nu cumva ești ciripitor? Lasă că, afară, te învăț eu minte să mai tragi oamenii de limbă!

Noua celulă este cu totul diferită: mare, luminoasă, frumos mobilată. Pereții sunt decorați cu tablouri de Țuculescu și Picasso, ce-i drept, reproduceri.

Noul coleg de detenție se lăfăie într-un pat cu baldachin și vorbește la telefon cu o fufă. La gât poartă un lanț din aur, gros de un deget, iar pe degetele celor două mâini se pot număra 26 de ghiuluri. Degetele de la picioare nu se văd, fiind acoperite de o cuvertură maramureșeană, decorată cu motive arabe. Omul se oprește din plăcuta conversație și se adresează lui Hanibal:

- Mă scuzi că te-am deranjat, dar mă plictisesc singur. Am auzit că știi o mulțime de poezii.

(va mai fi)

Mihai Frunză, romancier

EPIGRAME-N (BALAN)SOARE

APA...

Ne explică exegeții
Că, prin hotărârea sorții,
Apa e fluidul vieții;
Dar nici vinul nu-i al morții!

Vasile Vajoga

IDEALURI ÎNALTE

Cu vecinul - generalul,
Soața mea tot sare calul...
Seamănă cu mama ei,
Nu se urcă pe... ponei.

Grigore Cotul

OPORTUNITATE

Mi-a prins un mărtișor, cu greu,
Vecinul meu, pierzându-și firea,
În locu-n care, cu tupeu,
Și-a aruncat, lasciv, privirea!

Daria Dumescu

RUGĂ

Mă rog la Dumnezeu, cu foc,
Să văd în zori din nou lumina,
Iar noului vecin din bloc
Să i se strice bormașina.

Stelică Romaniuc

ALESUL NOSTRU

Alesul nostru-i om de caracter,
Democrației, mare exeget,
Poporului, un nesperat reper...
Și pentru țară... gaură-n buget!

George Eftimie

DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE!

Al nostru imn, așa cum știm,
Pe când îl fredonăm,
Nu cere să ne-mbogățim,
Ci să ne deșteptăm!

Laurențiu Ghiță

„FRISOANELE” UNUI DIRECTOR

Probleme am cu soața mea
Și tremur - palid cum e ceara -,
Dar nu fiindcă iarna-i grea
...ci secretara!

Nae Bunduri

AGRICOLĂ

Vin străinii, cu tumult,
Și-n ogoare-și bagă pluguri,
Noi avem de lucru mult
Pe la zama de la struguri.

Axente Iuga

RELAȚII DE VECINĂTATE

De la o vreme-ncoa', vecina
Îmi cere-ntruna bormașina,
Dar ieri, nevasta, iritată,
I-a zis în față că-i stricată.

Florin Rotaru

PE PLAJĂ

Pe plajă, când nisipul dogorește,
Iar toropeala strânge-n incisivi,
La soare tot românul lenevește,
Doar hoții, singuri, rămânând activi.

Ionuț-Daniel Țucă



ÎNDEMN PENTRU FIICĂ

I-a dat mama o povață:
„Ia viața cu pieptu-n față!”
Sfatul n-a fost în zadar...
Face topless într-un bar.

Georgică Manole

METEO

Crainica zice că vine
Timp frumos, de primăvară -
Ea-i de-acum, cu mult *mai bine*
Decât vremea de afară...

Constantin Mândruță

ÎNTR-UN LOCAL CU O ORCHESTRĂ ZGOMOTOASĂ

Mă uit cum zbiară-n ritmuri noi
Și, pentru prima oară,-mi zic:
Noroc că-i soacră-mea cu noi
Și-i mai acoperă un pic!

Ioan Frențescu

COLACUL DE SALVARE

Un politruc în apa rece,
Se zbate fără de control,
Dar sigur n-o să se înece...
Fiindcă are capul gol!

David Valentin

ÎNCĂLZIRE...

Vine, vine,-n primăvară,
Încălzirea-n fiecare,
Dar când văd factura, iară
Simt c-am iarna-n buzunare...

Daniel Bratu

TERAPIE NATURISTĂ

Mâncai, în primăvara asta,
Urzici cât un întreg oraș,
Dar m-a admonestat nevasta
C-am început să mă îngraș.

Panfile Vasile

PIEDICI ARTIFICIALE

Cu intenție făcute,
„Barierele"-s păstrate
Și sunt bine-ntreținute,
Doar de capete pătrate.

Tony Andreescu

TEMERI

Cu nevasta lui săracu`
Și cu soacra în consiliu,
Se temuse, ca de dracu`,
De-un arest... la domiciliu!

George Eftimie

CULMEA SERVILISMULUI

Un subaltern, din câți erau
La post, a întrebat stingher:
- Permiteți, Șefu', să vă iau
O scamă... de pe caracter?

Nae Bunduri

VORBE

I-am spus nevestei mele c-o iubesc,
Că-mi este dragă fără de măsură,
Că o respect și că o prețuiesc,
Dar câte nu se spun la băutura...

Florin Rotaru



ASISTENȚĂ RUTIERĂ

Astăzi, m-a rugat vecina,
Că s-a tamponat c-un prost,
Să îi remorchez mașina...
Și i-am tras-o, contra cost.

Grigore Cotul

CONJUGALĂ

Găsind nevastă-sa,-n dulap,
O blondă sexi - cu de toate,
Își puse mâinile în cap...
(În capul blondei dezbrăcate.)

Stelică Romaniuc

LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Maestre,- acest popor, prin veac,
Tu l-ai lăsat sărac și prost,
Dar azi, el și-a făcut un rost
Și nu mai e deloc sărac!

Laurențiu Ghiță

AZI ESTE ZIUA TUTUROR BĂRBAȚILOR

Zi comună, consemnați,
Absolut fără de temeii,
A bărbaților - bărbați
Si-a bărbaților - femeii!

Axente Iuga

VISUL CELOR DE LA #REZIST

S-așezăm jandarmi pe tușe,
Echipați ca niște zmeii
Și să-și ia cu ei cătușe,
Ca să-și pună... între ei!

George Eftimie

STOMACUL

Păcătoș sunt, din născare,
Nu mă-abțin de la nimic,
Postul, dacă este mare,
Nici stomacul nu e mic...

Constantin Mândruță

PREGĂTIT PENTRU MICI CUMPĂRĂTURI PE PLAJĂ

Surprinzătoare, pe nisip,
Privirea multora spre mine;
Motiv să cred că-mi șade bine
Cu portofelu' -ascuns în slip!

Ioan Frențescu

UNIREA ÎNSEAMNĂ PUTERE

Fac la patru ani partide,
Parteneriat ocult,
Dându-și mâna, spre-a decide
Cum să fure și mai mult!

David Valentin

„FLORILE RĂULUI”

E primăvară iar și simt, în zori,
Că-n lacrimi mi se-ncarcă astăzi ochii,
Privind cum pomii goi se-mbracă-n flori,
Iar soața-n noi și mult prea scumpe rochii.

Daniel Bratu

SEARĂ CUBANEZĂ

Pe scenă,-ntr-o lumină vie,
Trei dansatori și-un menestrel,
Săreau cu-atâta bucurie,
Precum la moartea lui Fidel!

Vasile Vajoga



EMOȚIE DE PRIMĂVARĂ

Când în înalțuri cântă ciocârliă,
Lui Gogu-n câmp îi arde scâfârliă,
Îi dârdâie ițarii, iar pricina
E barza ce-a trecut pe la vecina.

Daria Dumescu

IN MEMORIAM

Străjuind o tuia -
O, ce tristă soartă -,
Ca și el, statuia...
Are gura spartă!

George Eftimie

CULMEA SUPUȘENIEI

Eu coarne port de ani de zile,
Că mi le-a pus pe cap soția,
Dar la birou sunt chiar utile...
Să-și pună șeful pălăria.

Nae Bunduri

DURA LEX

La partaj, chemat la tribunal,
Cu nevasta aprig m-am luptat,
M-am tocmnit din greu și, în final,
Casa a ajuns la avocat.

Florin Rotaru

PAȘTELE CAILOR

Patriarhul recunoaște,
Chiar de pare-un paradox:
„Caii pot să aibă Paște,
Doar că nu e ortodox!”

Grigore Cotul

CHIBZUIALĂ

Respectând mereu cutume,
Am ajuns un om potent
Și cum soacra face spume
Nu mai cumpăr ... detergent.

Stelică Romaniuc

SUNTEM LINIȘTIȚI!

E țara temeinic și bine-apărată
Și-n lupte trimitem de-a dreptul elita,
Că nu mai avem cine știe ce-armată,
În schimb, generali sunt cu nemiluita!

Laurențiu Ghiță

AUSTERITATE

Azi multi români când beau cafea,
Drept consecință la tăieri,
O slăbiciune simt în ea,
Motivu-i zațul, că-i de ieri.

Axente Iuga

MĂRȚIȘORUL

Primăvara, dacă vine
(Și nu mă țin de șicane)
Mărțișorul, pentru tine,
N-are loc de...silicoane.

Constantin Mândruță

ELON MUSK, DE LA „TESLA”
N-A REZISTAT LÂNGĂ TRUMP
Cu mai nimica s-a ales la...
La Casa Albă, la jupân.
Din contra, a pierdut cu TESLA,
Cu care singur și-a dat în...

Ioan Frențescu



ANTIDOT

E starea națiunii gravă
Și consecințele concrete:
Politica fiind bolnavă,
Le-au dat la demnitari tablete!

David Valentin

BENEFICIILE PÂINII INTEGRALE

Vreo patru chibrituri în ea am găsit,
Plus sfori de diverse calibre,
Deci, pâinea aceasta-i, precum am citit,
O sursă de fosfor și fibre.

Vasile Vajoga

GHINION

Un mărtișor i-a oferit
În alb și roșu împletit,
Dar cu nuanțe violete
Că l-a scăpat în carcalete!

Daria Dumescu

TELE - TÂMPITA

Pe la „T.V.” eu nu ratez
Nimic - și-l urmăresc mereu,
Ba chiar și noaptea mă visez...
„Mireasă pentru fiul meu”.

Nae Bunduri

DRAGOSTEA TRECE PRIN STOMAC

Îmi e sau nu îmi e pe plac,
Iubirea trece prin stomac,
Că, iată, m-am îndrăgostit
Și, Doamne, câte mai înghit...

Florin Rotaru

ȘEFUL MEU

Îl știam un tip închis,
Un posac plin de mândrie,
Dar acum e chiar deschis...
Pe un pat la chirurgie.

Grigore Cotul

GRIPA LA VIEȚUITOARE

Făcut-au gripă, din păcate,
Și om, și porc, și zburătoare,
Cornutele au fost scăpate,
Fiindcă sunt la guvernare.

Stelică Romaniuc

PERMANENȚĂ

Am dat dovezi atâtor alogeni,
Ajunși vremelnic, pe aici, stăpâni,
Că suntem mult mai mult europeni
Decât pot fi vreodată ei români!

Laurențiu Ghiță

LEGĂTURI DISCRETE

În mâna dreaptă c-un ciolan,
Umflați precum căpușele,
Aleșii vor un lanț uman...
Căci nu le plac cătușele!

David Valentin

TRECEREA LA ORA DE VARĂ

O simplă întrebare-mi vine-n minte,
Din cele ce mă bântuie puhoi:
„Ce-nseamnă-o biată oră înainte,
Când noi suntem c-un secol înapoi?!”

Vasile Vajoga



FLORENTINA LOREDANA DALIAN



ȘAPTE „CHIEI”
DE-AM MAI AVEA,
VOI PE TOATE NI
LE-AȚI VREA

În satul Slobozia, reședință de județ (că oraș înseamnă civilizație, ceea ce nu-i cazul aici), a fulguit vreo două zile, ceea ce a dus la blocarea parcărilor laterale de-a dreapta și de-a stânga străzilor, prin binecunoscuta metodă „freza”. Și așa vor rămâne, până ce bunul Dumnezeu se va-ndura și de tâmpiți și le-o da un soare mai fără dantură, să le topească mormanele. La parcărilor blocurilor, fiecare se descurcă cum poate, cu lopata din dotare, cu fărășul sau cu ce s-o nimeri. Eu am decis mai demult să scap de problema de-a tot dezăpezi pentru alții, plătiind parcare. Chit că și pe aia mi-am găsit-o azi ocupată, dar nu l-am blocat pe nesimțit, că am văzut că are număr de București și-am zis că, având educație de capitală, nu știe cum stă treaba pe-aici pe la noi, pe la țară. Eu, dacă mă plasam în București pe locul vreunuia, găseam roțile dezumflate, parbrizul și mai spart decât este, sau - în cel mai fericit caz - ștergătoarele (ră)sculate. Ori n-ar fi fost exclus să nu-mi mai găsec deloc mașina.

Dar să revenim. Așadar, cu parcărilor de la blocuri treaba și-o rezolvă fiecare pe cont propriu. Dar ce te faci dacă ești pe strasse și vrei să oprești să-ți cumperi o grisină? Păi n-ai decât două variante: fie te aburci pe morman, fie parchezi în loc nepermis, ceea ce pare, totuși, o soluție mai acceptabilă. Și-n acest timp, onor primăria ce face? Își scoate comunitarii în stradă, nu, nu la muncă, ci la dat amenzi. Că doar e clar că, dacă omul n-are unde parca, o să încalce legea și uite-așa mai punem și noi de-un ban la teșcherea. Că doar trebuie să avem

cu ce plăti puturile care așteaptă ajutorul social. Nuuu, pe ăștia nu putem să-i socatem în stradă, la dat zăpada, că le pică lopețile. Mai bine! Am evoluat, domnule! În anii anteriori, îi vedeam sprijinindu-se în ele, în timp ce tu, imbecil plătitor de taxe, dădeai de zor la lopată să-ți eliberezi parcarea. Acum măcar nu-i mai vedem, fapt ce are efecte benefice asupra sănătății noastre mentale.

Comunitarul de serviciu îmi ține predici, vorbind din cărți, cum că legea trebuie respectată în orice condiții. Pe ochii tăi ăia frumoși?! Du-te și spune-le asta superiorilor tăi, fă-ți treaba și scutește-mă de lecții de dirigenție! Îmi vine-așa o poftă să-l faultez, pe post de distracție de duminică, să mai plătesc o amendă (că distracția costă, deh!), că și-așa n-ai ce mare lucru să faci în satul nostru (azi, aveam bilet la concertul lui Pavel Stratan, dar și ăla s-a amânat), dar mă gândesc că nu-i decât un amărât (comunitarul, nu Pavel) care execută ordinele unor tembei.

Plătim de ne uscăm, pentru toate categoriile reale sau inventate, plătim amenzi că nu respectăm legea în condițiile în care nu avem cum s-o respectăm, dar nu merităm, în schimb, să avem condiții civilizate de trai și de parcare. Și parcă văd peste patru zile, de 8 martie când chipurile cinstim femeia (care femeie, bre, dacă m-ai transformat în bărbat, obligându-mă să trag la lopată?), parcă văd primăria și poliția rânjind electoral și întinzând flori pe stradă „doamnelor și domnișoarelor”. Auzi, bă partid, mândria țării, să nu te prind cu floarea, că ți-o dau s-o mănânci! Stima noastră și mândria! Asta, fiindcă suntem în post și n-avem voie să rostim CELELALTE CUVINTE (sau „celelante”, cum se zice la voi...).

Slobozia, Ialomița, de-un martie

DIN CELEBRELE DUELURI („TEODORA ȘI MAESTRUL”)

TEODORA PASCALE



IUBIREA SE ȘI BĂLBĂIE, UNEORI

E joi și am azi doar comenzi speciale,
Vreau „Turnul din Pisa” în blat să-l transpun,
Ganașul e gata și fructe îi pun -
Înclină-mi-l, Doamne, dar nu-l da la vale!

Clientul ce-așteaptă-n BMW-ul taifun
Ești tu, obsedatul ce-mi iese în cale,
Din ochi mă dezbraci și ai poftă carnală,
În schimb, te alegi cu un tort și-un „drum bun!”.

Cândva, ai fost mare actor de revistă,
Dar harul ți-e praf și te bălbâi acum,
De când a ta muză te-a șters de pe listă,

Fugind cu un sponsor cu banii duium.
Mi-ești drag, pe de-o parte, dar sunt arivistă,
Doresc să te vindec, dar nu prea știi cum.

PETRU-IOAN GÂRDA



PANACEU

De vrei să mă vindec, pofteste-mă-n casă,
Așează-mi cu grijă paltonul în cui,
Apoi pregătește-mi o supă de pui
Și pune-mă, până-i fierbinte, la masă.

Mi-e muza plecată în lume, hai-hui?
M'en fîche, de-al ei zâmbet demult nu-mi mai pasă,
Am operă, farmec, talent și am clasă,
Iar altul mai vrednic pe strada ta nu-i!

Luptat-am o vreme cu deshidratarea,
Nu torturi, ci supe fierbinți îmi lipseau,
Când stam prin parcări aținându-ți cărarea...

Și-acum, ce să faci, îți voi spune pe șleau:
Să-mi zici, reprimându-ți cu greu nerăbdarea:
„Dezbracă-mă, încă un leac am să-ți dau”..



DIN CELEBRELE DUELURI (DAVID ȘI TEODORA)

DAVID VALENTIN



„A TRĂI CA MÂȚA CU ȘOARECELE”

Pisica și cu șoarecele nu-s
Dușmani, cum crede lumea eronat.
Din contră, e un lucru demonstrat,
Sunt doi amici ce se iubesc nespus.

În curtea mea, atent am observat
Cum ea l-a prins și-l arunca în sus;
Pisica și cu șoarecele nu-s
Dușmani, cum crede lumea eronat

Și-i evident, că și soldatul rus
Cu cel ucrainean, deși se bat,
Ar vrea, de fapt, să bea neîncetat
Stolichnaya, din greu, la preț redus...

Ca mâța și cu șoarecele nu-s...

TEODORA PASCALE



„A FI CÂINE DE UȘI MULTE”

E tare aiurit acest dulău,
Nici blana să-și păzească nu mai știe,
Zici că-i actor de tragi-comedie,
Se vrea un star, da-i jalnic pământău.

În instinct primar sau pură lăcomie -
La patru case umblă hândrălu;
E tare aiurit acest dulău,
Nici blana să-și păzească nu mai știe.

Cumetrele-l momesc, căci e mândru -
Îi frig o fleică, pun și de orgie;
Rivalii au aflat și, de mânie,
I-au rupt spinarea cu un mestecău.

E tare aiurit acest dulău...



DIN CELEBRELE DUELURI (DOI ÎNTR-O ARCĂ)

SANDA NICUCIE



DESCÂNTEC

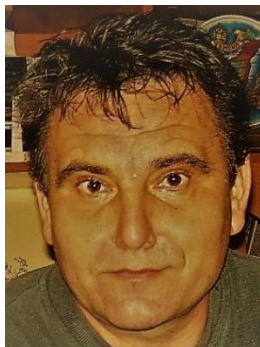
săruta-ți-aș neică gura până când m-or duce plopii
între patru anotimpuri peste deal la iarbă grea
verdele să-l scurg din ramuri să-l așez în rând cu snopii
ce te leagă-n cercul veșnic atârnat de stânga mea

mângâia-ți-aș cu privirea pielea ta catifelată
până ți-ar ieși jăratici din căprui pe sub sprâncea
să te-mpingă către mine toată linia ferată
miezul nucilor de lapte alungați de piază rea

descânta-ți-aș cu refrene legămintele uitate
în sertarele-ndoielii cât mai jos și cât nu prea
unde nu ajunge cucul ci doar cucuveaua poate
ciripi vreo trei acorduri toate trei pe limba sa

înapoi în evul mediu și mai mult! te-aș da pe spate
doar făcându-ți loc oleacă uite-aci în... viața mea.

DANIEL BRATU



DURA-VURA

duce-m-aș de-a dura-vura tăvălit de vinu popii
din cădelniță cocoșii să-mi descânte alt botez
vieții mele fără tine să-i trimit pitecan-tropii
să îi muște sfârcul rânced și apoi să-i creștinez

prăvăli-mi-aș pe jeratec pielea cotiledonată
până fumul veștii-ar trece de toți caii prăpădiți
pe traseul galben unde urma ta nedes le gată
sau îngroapă-n sine oiștea oștilor de eremiți

arunca-ț'-aș în fântâna mieruită de șopârle
hoitul meu pudrat cu zale și duhnind a mucegai
primă-verilor de iarbă legănată să-l azvârle
înapoi în viul apei cloro-formice de m-ai

prefăcut burlan de lacrimi pe sub zâmbetul obez
incanta-ț-aș fa iubito o soneată-n fa diez



DIN NOI CELEBRE DUELURI (DAVID ȘI CAMELIA)

DAVID VALENTIN



ALERGIE LA CITRICE

Urăsc de-atuncea tot ce-i portocală,
Iar tatăl tău deloc nu a crezut
Că ți-am furat, modest, doar un sărut,
Când ne-a surprins în fân, în pielea goală.

A meritat, chiar dacă a durut.
Aș încasa și-acuma o mardeală,
Ești mult mai coaptă, nu mai ești la școală,
Iar eu am multe teme de făcut...

Te-aștept cu pixu-n mână și-un caiet,
Iar pe al tău tătic la cotitură,
Căci am musculatură de atlet.

Nostalgic aș dori să-mi dai o gură,
Ba chiar să ne topim într-un duet,
Dar nu mai am nici pic de fân în șură.

CAMELIA ARDELEAN



PREDILECȚIE PENTRU BLĂNURI

În loc de fân, putem uza covoare
Sau blănuri - zibelină, vulpe, nurcă;
La sărutat deloc nu ne încurcă,
Din contră, fantezia-o să ne zboare.

(Fânaț de ai, îți trebuie o furcă
Și două, trei sau cinci rumegătoare.)
Accept materialul din dotare,
Putem pe el să-ncingem și-o mazurcă.

Să vii cu pixu-n mână negreșit,
Vom face multe teme împreună!
În casu-n care fi-vei amorțit,

Te-nvăț să scazi, apoi cum se adună.
Tăticul o să vină c-un cuțit,
Dar vom găsi o scuză oportună.

MATEMATICA ONLINE
Cum află necunoscuta



DIN NOI CELEBRE DUELURI (DAVID ȘI DARIA)

DAVID VALENTIN



ÎNCEARCĂ DOAR
SĂ TE GÂNDEȘTI

Încearcă doar să te gândești
În Iași, orașul de povești,
Că muzele în crinoline,
Scriu lungi poeme pe coline.

Încearcă doar să te gândești,
Că-n loc să lustruiești *feresti*,
Tablouri, lămpi cu abajur,
Ești o Madam de Pompadour.

Încearcă doar să te gândești,
Că-n mod subit întinerești,
Roșind la primul tău sărut,
Că poți s-o iei de la-nceput...

Încearcă doar să te gândești,
Că junii toți ce-i întâlnești,
În noaptea plină de mister,
Ți-aduc și luna de pe cer.

Încearcă doar să te gândești
Că mergi la baluri în calești,
Dar te întorci în piept c-un of
Și în picior făr' un pantof.

Încearcă doar să te gândești
Că poți să crezi fugar că ești,
Nu soața cu un retevei...
Ci chiar vecina de la trei.

Încearcă doar să te gândești
Că-n brațe calde te topești
Pe valsul minunat de Doga...
Și se întoarce brusc Vajoga.

DARIA DUMESCU



ȘI... LA CE BUN?!

Ești vrăjitor în vorbe, Valentine,
Ca un Orfeu, în versuri grăitor,
Mă aburești, mi-arunci aluzii fine,
Și... la ce bun, tortura din amor?

Văd cerbii cum așteaptă să se-adape
Din inima-mi, un ostenit izvor,
În clipociri și frământări de ape,
Și... la ce bun tortura din amor?

Ești prințul ce mă bagă în ispită;
În umbra nopții fremătând de dor,
Pot fi o Pompadour îndrăgostită
Și... la ce bun, tortura din amor?

De-ar fi să-ntineresc așa, deodată,
Aș scânteia la orișice fior,
Aș arde, m-aș topi de tulburată
Și... la ce bun, tortura din amor?

La bal pot merge-n fiecare seară
Că mi-am luat pantofi de la Dior
Și aș putea să te aștept în gară,
Dar... la ce bun, tortura din amor?

Ți-aș mai cânta, cum tristă cântă marea,
Dar faptu-n sine e aiuritor;
Las lebăda să-și cânte disperarea
Că... la ce bun, tortura din amor?

„Eu știu un basm” cum l-a știut și Goga
Și ți l-aș zice-n ciuda tuturor,
Dar cum ai spus, se-ntoarce brusc Vajoga
Și... la ce bun, tortura din amor?

DIN ALTE CELEBRE DUELURI („CASCADORII MODESTIEI”)

ION DIVIZA



*EPISODUL IX
(cum e pixul, și pistolul)*

BARBARULE!...

Tu ai distrus cu arma glumii
„Corola de minuni a lumii”
Și-acum cu contodentu-ți vers
Vrei să distrugi și-un Univers?...

PETRICĂ,

Un artist cu-antene fine,
Cercetând aceste taine,
Chiar de nu-i dotat ca tine,
Vede totul și prin haine!

NEPUTINȚĂ METAFIZICĂ

De acești savanți mă tem nespus,
Ei, cu Gârda, uneltesc ceva:
Găurile negre le-au dedus
Și-acum n-au cu ce le astupă!

CATASTROFĂ COSMICĂ

A fost tot Universul cercetat
De mari savanți, pân' la bing-bang și după;
Ei despre gura ta au constatat
Că nici Pământul nu o mai astupă!

NU ZIC BA!

Eu te combat: în mod fatal,
Talentu-ți e proverbial,
Iar cu statut de galaxie
E necuprinsa-ți modestie!

PETRU IOAN GÂRDA



EȘTI ÎN EROARE

Scuze n-am de ce să-ndrug:
Pe femeie, ce-i un templu,
N-o dezbrac să o distrug,
O dezbrac să o contemlu.

PUTEREA GÂNDIRII

Da, savanți cu minți integre
Văd și spuse și nespuse;
Chiar și găurile negre,
Mai întâi au fost deduse.

NE DESCURCĂM

Am cu ce. Și ei, din câte știu,
Că avem cu toții dopuri ferme,
Însă tu, cum ești mai pirpiriu,
Nu astupi o gaură de vierme.

MICI COPII

Să mai cerceteze-acea elită,
Că, vorbind acum de poezie,
Gura mea, ce este aurită,
N-o astupă nici o galaxie!

PARI CONFUZ

Nu zici ba, dar mă combați:
Noi, poeții consacrați,
Pe novici, pe fiecare,
Vă intimidăm, se pare.

INTERVIU LA CONU' LEONIDA (continuare)

DANIEL BRATU (DB)
Holboca, Iași

LAURENȚIU BĂDICIOIU (LB), VICTOR MINEA (VM)
Mizil, Prahova



în dialog cu



DB: - Ce fapte „hazlii” v-au rămas în amintire din anii de Festival?

LB: - Am în minte imaginea unei biciclete care căra pe coarnele ghidonului patru geamantane spre gara Mizil, printre nămeți și în spatele ei mergeau încolonați patru participanți la festivitatea de premiere. Era ediția a VIII-a, când a fost cod roșu de viscol și ninsori... Tot atunci îmi amintesc cum Diviza și Bălăci se munceau să-l urce pe dragul și regretatul Efim Tarlapan în trenul de Iași. Sunt multe... Încă una: când scriitorul Dan C. Mihăilescu, însoțit de criticul Daniel Cristea Enache, ambii invitați de onoare, nu voia să intre în cantina primăriei, acolo unde pregătisem masa și locul de petrecere literară. M-a întrebat cine mai este acolo și i-am spus că sunt poeți și epigramiști, iar el, înfricoșat, a spus că nu vrea să meargă printre epigramiști. L-a convins Daniel și, după ce am coborât la cantină și i-a întâlnit, s-a simțit excelent printre aceștia. Mai erau: Nicolae Dabija, Lucia Olaru Nenati, Nae Bunduri, Efim Tarlapan, P. I. Gârda și mulți alții... A fost tare frumos!

VM: - Este greu să aleg „fapte hazlii”... Fiecare ediție este o sumă (nu algebrică) de fapte, care mai de care, pline de umor și trăiri intense. Rămân acele memorabile seri de sâmbătă (duminică), după festivitate, încheiate către dimineață, cu poezii, epigrame, glume, discuții aprinse, presărate cu vorbe cu tâlc. Scriitorul George Stanca se „duela” cu epigramiștii mai tot timpul. Apoi, Radio România Actualități a desfășurat, la ediția a IV-a, emisiunea de duminică seara, orele 18:00 - 21:00, „Maratonul de duminică” în duplex Mizil – München, cu Alexandru/Sandu Rusu și Mihai Rusu de la München, într-un studio radio amenajat în sala de festivități (era așa ceva în liceu) a liceului „Gr. Tocilescu”. Se adaugă ambiției primarului Leonida Condeescu care a făcut să oprească trenul București - Berlin la Mizil (via Mizil, via Breslau). Câte emoții, bucurii, ce amintiri...!

DB: - Talentul polemic și curajul lui George Stanca par a se fi transmis și către Adrian Cioroianu. Aș remarca o altă caracteristică a Festivalului mizilean. Prezența unor „celebrități” ale vieții artistice, literare, politice chiar, a devenit o obișnuință. Majoritatea acestor celebrități par a-și fi descoperit/redescoperit diverse talente. Uite, mă refer chiar la Excelența sa, Adrian Cioroianu, care perseverează interesant în domeniul epigramei, reușind să răspundă convingător atacurilor versificate ale măștrilor genului. Ce alți invitați de vază v-au impresionat în mod deosebit? La care alți invitați v-ați gândit, pentru viitor?

LB: - Chestiunea invitațiilor ne preocupă constant și ne place să credem că am reușit să aducem la Mizil, la festival, personalități din varii domenii, nu numai din literatură. Se știe, dar îi reamintesc, deoarece istoria trebuie scrisă: Mircea Ionescu Quintus, acad. Solomon Marcus (de mai multe ori), acad. Eugen Simion, acad. Ioan Aurel Pop, acad. Nicolae Dabija, acad. Mihai Cimpoi, acad. Valeriu Matei, prof. univ. dr. Ștefan Cazimir (prezent frecvent), prof. univ. dr. Ion Bogdan Lefter, prof. univ. dr. Adrian Cioroianu (are deja 3... recidive), Varujan Vosganian, Dan C. Mihăilescu, conf. univ. dr. Daniel Cristea-Enache, Mircea Ionescu Quintus, Teodor Baconski, Mircea Dinescu, Mihai Stănescu, Arcadie Suceveanu, Constantin Dinulescu, George Stanca, Sorin Preda, Corneliu Leu, Nicolae Dragoș, Dan Lupescu, Dan Mircea Cipariu, prof. dr. Christian Crăciun, dipl.

Edmond Neagoe, dr. Cinzia Demi, Maurizio Carusso, Elio Scarciglia, rector prof.univ.dr. Marian Preda, Alexandru Mironov, acad. Vasile Tărățeanu, Efim Tarlapan, Vasile Băcu, prof. univ. dr. Alexandru Zorica, prof.univ. dr. Alexandru Șonea, prof. univ. dr. ing. Corneliu Berbente, maeștri caricaturiști Mihai Pânzaru-PIM, Marian Avramescu, Leonte Năstase, Florian Vîlsan, Daniela Vlădescu, dr. Lucia Olaru Nenati, Mircea Vintilă, Ducu Bertzi. Ne gândim mereu pe cine invităm la festival, dar nu spunem niciodată înainte de septembrie, când încep înscrierile și lansăm afișul.

VM: - Fiind participanți în diferite ediții ale festivalului elevii, dar și adulții, am considerat că educația trebuie făcută folosindu-ne în sens foarte pozitiv de modelele culturale, științifice. Așa a apărut ideea de a invita mari personalități ale culturii românești din varii domenii: literatură, istorie, biologie, geografie, sport, cadre didactice universitare, preuniversitare, academicieni, ziariști, oameni din presa scrisă și vorbită, conducători de instituții etc. Ne gândim să invităm în continuare personalități din orașe și centre universitare: București, Iași, Cluj, Brașov, Craiova, Galați, Bacău, Constanța, Timișoara etc., din Basarabia și poate, în viitor, din Bucovina - Cernăuți, unde avem prieteni, dar care, momentan, n-au putut veni. Se știu motivele...

DB: - Suntem sub vremi „triste și amare”, normal. Așa cum se întâmplă adeseori, au existat și destule nemulțumiri cu privire la jurizare. Cum au fost stabilite juriile celor două secțiuni? E mai bună o formulă stabilă, cum e aceea de la secțiunea Poezie, ori una în continuă transformare, cum am observat că se întâmplă la Epigramă?

LB: - De-a lungul a 19 ani, am avut mulți membri în juriu, membri pe care îi schimbam/schimbăm din motive obiective. Nu vom da nume aici, dar au fost și personalități culturale și, la secțiunea *Epigramă*, mulți câștigători ai marelui premiu etc. Nemulțumiri au fost și vor fi. Este firesc în acest domeniu al artei, unde subiectivitatea și gustul personal sunt de neocolit. La noi, juriul este suveran.

VM: - Regretul nostru este că nu putem fi pe placul tuturor. Dar vă asigurăm de permanenta noastră dorință de perfectibilitate.

DB: - Știu că ajutorul acordat de instituțiile locale este foarte redus și că fondurile necesare desfășurării Festivalului sunt, în mare parte, private. Cum de reușiți să păstrați aceeași anvergură a Festivalului, în condițiile din ce în ce mai vitrege?

LB: - De câțiva ani, colaborăm foarte bine cu Primăria și Consiliul Local din Mizil. În rest, prietenii noștri, unii foști elevi ai Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu”, unde au avut loc cele mai multe ediții, precum inginerii Vasile Cornel și Vasile Necula, profesorul și avocatul Alexandru Țiclea, regretatul profesor Alexandru Șonea sau alți prieteni precum dr. Costin Diaconescu de la Editura CD Press, ne sprijină constant, de foarte mulți ani. Le mulțumim mult! Mai sunt și alți sponsori locali și centrali, care contribuie an de an la reușita festivalului nostru. Le mulțumim mult!

VM: - Ne bucurăm că am reușit să asigurăm un echilibru financiar al festivalului din partea Primăriei și Consiliului Local, la ultimele ediții, a sprijinului foarte substanțial dat de sponsorii prezenți de Laurențiu, precum și a celor ce doresc să rămână anonimi. Amintesc și sprijinul acordat de Liceul Tehnologic „Tase Dumitrescu”, privind cazarea participanților și invitaților, dar și al Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu”, prin voluntarii implicați și alte moduri de colaborare. Tuturor sincere mulțumiri.

DB: - De-a lungul anilor, au fost mai multe modificări. De ce s-a renunțat la secțiunile destinate tinerelor talente de liceu?

LB: - Facem modificările pe care le considerăm că pot ajuta festivalul. Cele mai multe ediții, am avut două secțiuni, *Poezie* și *Epigramă*. Modificarea cu secțiuni dedicate elevilor a apărut pentru că așa ne obliga ministerul. Am revenit la două secțiuni, deoarece este mult mai potrivit cu „filozofia” festivalului nostru. Noi credem că vârsta nu contează atunci când vorbim despre talent literar veritabil. Rezultatele ediției a XIX-a, când nu am mai avut secțiuni pentru elevi, sunt un argument: pe locul 4 la *Poezie*, foarte aproape de premiu, s-a situat o elevă de 16 ani, de la C.N. „Petru Rareș” din Suceava, Adela Șulea (media 9,15, la 17 sutimi de locul 1), iar pe locul 9, tot la *Poezie*, este o elevă de 14 ani, Alexandra Mastragociu, de la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”- Mizil.

VM: - De-a lungul timpului au fost abordări diferite cu privire la încurajarea tinerelor talente separat sau cu adulții. Festivalul avea nevoie de o structură mai suplă. Tinerii pot concura de la egal la egal cu adulții la poezie (a se vedea rezultatele la diferite ediții), iar la epigramă, experiența se câștigă mai greu, în timp.

DB: - Înseamnă că semințele de geniu nu s-au epuizat, în ciuda celor vechi, ca noi, cu barba albă măturând poeme... Sunteți fini „degustători” de literatură, cu precădere umoristică. Având în vedere caracterizarea anterioară, cum vi se pare noua „înfățișare” a revistei SCÂRȚ? Ce credeți că ar trebui îmbunătățit?

LB: - „Scârț” este o revistă pe care o prețuiesc de mai mulți ani, de când se ocupa de ea dl. Adrian Grăjdeanu și până în prezent. Revista are acum un conținut literar de calitate, grafică atractivă, colaborări foarte bune, contact excelent cu actualitatea și cred că se impune ca una dintre cele mai reușite reviste literare pe nișa umor din țară. Alese felicitări!

VM: - Revista „Scârț” pe care o cunoaștem atât din trecutul apropiat ori din prezent este un produs cultural, după modesta noastră părere, de înaltă ținută artistică prin conținut, grafică, prin aria de cuprindere a autorilor! Până și arta culinară își găsea un loc special în paginile revistei. De admirat consecvența cu care promovați personalități ale culturii ieșene și mai recent din Moldova. „Scârț” este cu adevărat o revistă NAȚIONALĂ, realizată și tipărită la Iași - Capitala Culturală a Moldovei. Este la mare concurență cu revista „Epigrama” a U.E.R. Sincere felicitări și multă sănătate!

DB: - Mulțumim! Ca unul dintre vechii participanți și, mai nou, și invitat, și laureat al Festivalului mizilean, nu pot să nu remarc organizarea excelentă și amploarea acestuia, un Festival de la care avem toți de învățat. Felicitări și mulți ani de dăinuire. Chiar, câți ani? Cine credeți că vă poate continua și prelua această muncă?

LB: - Aceasta-i întrebarea! Răspunsul încă îl căutăm...

VM: - Greu de răspuns. Se caută în continuare, iar anunțul se va face în premieră la revista „Scârț” ca semn al paternității întrebării.

DB: - Asta da exclusivitate! La final, un gând pentru membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, pentru colectivul revistei SCÂRȚ ori pentru cititorii acesteia?

LB: - Mai întâi, le doresc muuultă sănătate, deoarece de aici pleacă totul. Îmi ridic pălăria în fața „trudnicilor” de pe ogorul literar și încerc să-i citesc pentru a mă bucura de rezultatele talentului lor. Pentru „scârțâitori” prețuirea pentru ceea ce fac și le doresc să fie cât mai des vizitați de muză pentru ca noi, cititorii de umor, să ne hrănim sufletul.

VM: - Felicitări pentru membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu - Păstorel” care au obținut premii sau mențiuni la Poezie, Epigramă, la „Festivalul Romeo și Julieta la Mizil”, precum: Daria Dumescu, Vasile Vajoga, Daniel Bratu, Ioan Toderașcu, Sanda Nicucie, Nicolae Peiu. Felicitări și succes colectivului redacției „Scârț”, în frunte cu neobositul Daniel Bratu, precum și cititorilor acesteia. Numai gânduri bune cu sănătate pentru toți. Vă așteptăm la ediția aniversară a XX-a în ultima sâmbătă a lui ianuarie 2027. Vă urmărim cu drag în continuare. Așa să ne ajute DUMNEZEU!

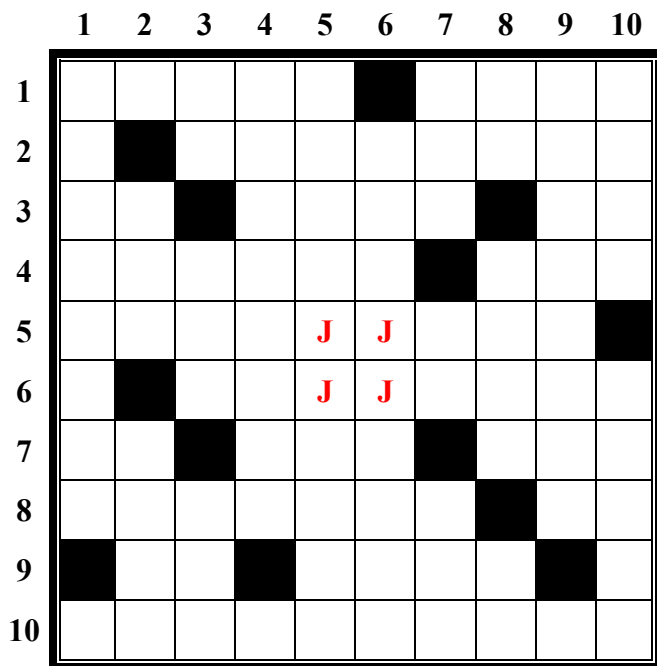
DB: - Vă mulțumesc și eu și v-așteptăm cu drag la Festivalul Scârț-Umor, pe care, în urma lansării sloganului „Totul pentru SCÂRȚ- UMOR, totul pentru victorie!”, sperăm să-l putem realiza la începutul lunii iunie.

* supranumele celebrei echipe de organizatori a Festivalului „Romeo și Julieta la Mizil” (n.r.)

P.S. BinoMul ne transmite că se scrie (și este pe final) albumul (va conține și multe fotografii) „Romeo și Julieta, 20 de ani la Mizil, 2007-2027”. Volumul va avea cca 1000 de pagini și va fi lansat la ediția jubiliară, a XX-a.

EST MODUS IN REBUS

...ȘI JULIETA*



ORIZONTAL: 1) Intrat în teren la marcaj - Este mereu afumată, trăgând bine ca să se încălzească. 2) Om cu judecată. 3) Intrat în abateri! - Om cu toată viața înaintea - Capul în sbiț! 4) A trece printr-o situație de compromis - Cunoscută ca fiind singură. 5) Frumoasele de la perdea. 6) Masa unde se vine de paște. 7) Eroare... în pronunțare! - Companie de zbor - Se bagă-n vorbă, ca să se repete. 8) Una care ne bate tot timpul la cap - Sedare... la durere! 9) Oferta din piață (!) - Lipsită de cunoștință. 10) Mobilizarea de cartier pentru adunarea... gunoaielor.

VERTICAL: 1) Produse de rafinare. 2) Casa de bani (abr.) - Arbore de cauciuc. 3) Când nu lucrează, e cu capul în pernă - Colindă cu capra - Ridicat cândva în slavă. 4) Efectul luxului într-o lume civilizată. 5) Câștigătoare la sărituri acrobatice (pl.). 6) Băgat în priză ... pentru cafea. 7) Locul nașterii pentru cele trecute... în veșnicie - Prinse în cuib! Dat afară din serviciu. 8) Oboseala văzută pe față! - Masiv montan (pl.) - Făcută cui! 9) Om de afaceri... extraordinare. 10) Culoare pe pârție - Unul care mănâncă tot ce-i pui.

Dicționar: BNR

Ion MAZILU – Ploiești

TÂM ȘI PIT – ROBOT

ÎNSEMNĂRI

Astăzi au aterizat în capul meu mai multe farfurii zburătoare.

*

Soția mea, robot respectabil, și-a cumpărat robot de bucătărie.

*

Cunosc un robot care, neuns de ceva vreme, merge ca un robot.

*

Când se supără robotul-șef, i se pune în gât un nod feroviar.

*

Colega mea de aluminiu a condus o expediție cu o mână de fier.

*

Colega mea de birou, roboțica, este, uneori, proastă de bubuie.

*



Chiar și roboții, când sunt supărați, își ies repede din fire.

*

Cel mai inteligent robot, văzând ce e la noi în țară, a rămas prost.

*

Ieri, neavând curent în oase, m-am racordat la un curent literar.

*

Toată noaptea aud tractoarele arând câmpul magnetic din jur.

*

Adesea, roboții stau cu capsă pusă.

*

Am văzut un film, dar, nici la sfârșit, nu mi-a căzut fișa.

*

Ieri era să iau foc, din cauza unui lung scurt-circuit.

*

O sferă mi s-a plâns că se simte foarte balonată.

*

Noi, roboții, vom evolua, când vom reuși să trasăm, pe un plan, un cerc vicios.

*

Vecinul meu, un robot mai în vârstă, se mișcă de parcă nu are sânge în instalație.

*

Ca robot-patriot, trei culori cunosc pe lume; roșu, galben și albastru de Voroneț.

*

Spus direct, cu subiect și predicat, propoziția este un robot.

*

La drept vorbind, românii sunt roboți pentru că toată ziua robotesc.

*

Am constatat că amicii mei roboți mă ocolesc, de când am citit romanul „Idiotul”.

*

Am citit undeva că americanii vor să trimită o rachetă pe „LUNA DE MIERE”.

*

Dacă s-ar face caricatura unui robot, aceasta n-ar semăna decât cu portretul unui om.

*

Neatent, un robot a călcat pe bec și s-a ars.

*

Vecinul meu, Gheorghe, se duce la cârciumă om și se întoarce robot.

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

**ION
DIVIZA**



**GHEORGHE
BĂLICI**

Bine că n-am scris și eu versuri decoltate! Cum oare s-ar fi evacuat azi muza mea din Dubai?

MINUNILE SPORTULUI. A alergat toată viața după femei și a ajuns-o pe una (cu coasă) abia la 95 de ani...

În spatele unei femei puternice nu mai e nimic: bărbatul, Dumnezeu să-l ierte, încercase să-i treacă în față!...

Văd pe facebook atâtea femei frumoase cu brațele pline de flori la fel de frumoase - și nici nu știu ce să admir mai mult!...

Știm că nu există femei urâte, însă, oricum, ar trebuie să fie și ele un pic mai prudente!...

Două scopuri în viața unei femei: a) să-și afle „bărbatul visurilor sale”, b) să scape de „idiotul ăsta al ei”.

Un vis avea: să se mărite! Acum are altul: să nu arate ca o femeie măritată.

Multe femei frumoase din Dealul Sorociei au dantura aurită. Concluzia: bărbații lor sunt plini de bani, dar geloși și tari în pumn...

Ați văzut vreun prost pe care să-l intereseze mintea unei femei goale?!

Inteligența artificială are avantajul că unii oameni se vor folosi de ea și după ce nu se vor mai folosi de creier.

Lucrul în echipă îți permite să te lauzi cu el, înainte ca acesta să se fi terminat.

Este adevărat că scriem și lucruri proaste, iar invidioșii numai pe astea le observă.

Femeilor le place să asculte adevărul despre frumusețea lor oricât de fals ar fi cel care îl spune.

Există oameni punctuali cu măsură, care întârzie doar până nimeni nu-i mai așteaptă.

Omul beat vine spre tine concomitent din trei direcții. Dar oare el este cel beat în această situație?

Dacă omul nu știe să muncească, asta încă nu înseamnă că nu poate să conducă.

Este demonstrat că după 8 martie și ale sărbătorii ale bărbaților crește productivitatea muncii la femei.

Dacă nu te duce capul să faci greșelile tale, ești nevoit să înveți din ale altora.

Chiar dacă nu te grăbești niciodată, bătrânețea vine spre tine singură.

GEORGICĂ MANOLE



ȘI EPIGRAMELE AU UN DICȚIONAR

Fantezia celor care au dorit să alcătuiască un dicționar este atât de mare, încât azi celebrul vers al unei cunoscute melodii, „*că nu e om să nu fi scris o poezie*”, s-ar putea transforma ușor prin înlocuirea cuvântului „*poezie*” cu „*dicționar*”. Există dicționare „*de rime*”, „*de simboluri și credințe tradiționale românești*”, „*de motive și simboluri literare*”, „*al cuvintelor scrise cu cratimă*”, „*al ideilor geniale*”, „*al greșelilor de limbă*” etc. Fiindcă mintea românului „dă mereu pe afară”, eu cred că ar fi interesantă și ideea lui Codrin Liviu Cuțitaru, din „Dilema” nr. 695 din 2017, prin care, deși spusă cu tentă ironică, poate fi concretizată cu succes: aceea de a se realiza un „*Dicționar al rataților români*”. Ar trebui început, spune universitarul ieșean, cu includerea „*majorității corpului profesoral din Universități*”. Din perspectiva versului transformat, „*că nu e om să nu fi scris un ...dicționar*”, a apărut prin 1981, la Editura „Litera”, un „**Dicționar de epigrame**” (îngrijirea ediției, selecția și cuvânt înainte de Mircea Trifu). Este un dicționar cu foarte mulți autori, fiindcă, după cum spune îngrijitorul ediției „*un asemenea dicționar presupune, însă, înlocuirea semnificației obișnuite a cuvintelor cu o semnificație epigramatică, realizându-se, astfel, dacă nu și o îmbogățire a limbajului, cel puțin o nouă și surprinzătoare viziune asupra lumii, care ar apărea, de această dată, răsturnată*”.

Metoda lui Mircea Trifu e foarte simplă. Se ia un cuvânt, obligatoriu dintre acelea permise de cenzura timpului comunist, se caută cea mai bună epigramă care e selectată împreună cu numele autorului ei și se introduce în corpul dicționarului. Fiind un dicționar de autor în ceea ce privește selecția, e clar că aceasta e una subiectivă, prioritate având membrii Clubului Epigrafiștilor „Cincinat Pavelescu”. Sunt multe situațiile în care, pentru același cuvânt sunt alese mai multe semnificații epigramatice. Spre exemplu, pentru cuvântul „Căsătoria”, au fost alese cinci epigrame: „*E un turn de fildeș dintre / Cele care-or să dureze./ Cei de-afară vor să intre,/ Cei închiși să evadeze.*” (George Petrone); „*Un fiasco, întrucât/ Soarta-i este hotărâtă:/ Ea îi ține de urât,/ El o ține de urâtă.*” (Ioan Pop); „*Poamă aromată, rece,/ Care se transformă-ncet/ Devenind, pe zi ce trece,/ Must... șampanie... oțet.*” (Gheorghe Steriade); „*Căsătoria e un stil/ De viață cvasi-sedentară,/ Urmată-apoi de un copil/ Și-o pensie alimentară.*” (Gabriel Teodorescu); „*Căsătoria, lucru dovedit,/ E un contract semnat cu pompă mare/ Și un prilej, destul de fericit,/ De-a te lega la cap când nu te doare.*” (Gabriel Teodorescu).

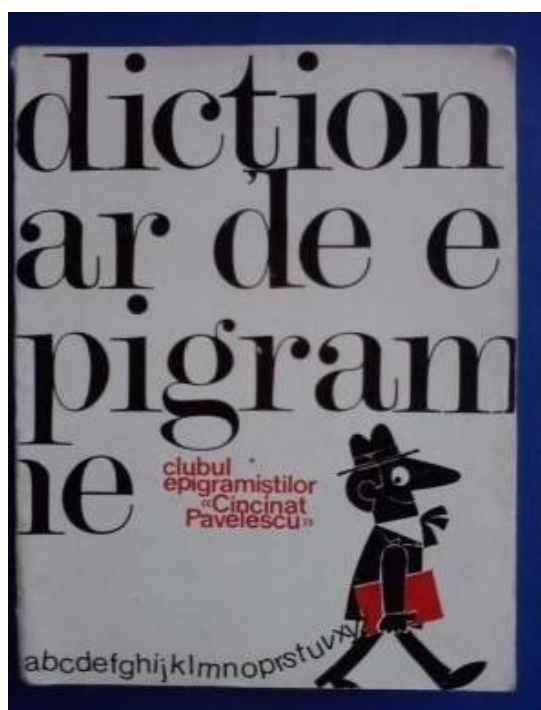
„Patroana” dicționarului în discuție, epigrama, își ia partea leului. Sunt incluse 28 de definiții dintre care am ales câteva pentru sesizarea spiritului ironic al timpului respectiv: „*În grădina poeziei/ Epigrama-i trandafirul/ Care își înalță firul/ Plin cu ghimpii ironiei.*” (Sorin Beiu); „*Trei versuri lin coboară panta/ Arzând mocrnit ca un fitil,/ Spre-ncărcătura de trotil/ Din care bubui-va poanta.*” (Alexandru Clenciu); „*Epigrama, precum știm,/ Este fata de-mpărat / Pe care-o iubea Nigrim,/ Dar și ea pe Cincinat!*” (Mircea Ionescu - Quintus);

„Epigrama-i muza calmă/ Care-atunci când se ivește/ Te alintă-ncet cu-o palmă,/ Iar cu alta te cârpește.” (Dimitrie Jega); „De-i ac ce-nțeapă-n mod discret,/ Îl face pe-autor poet;/ De-i bardă fără pic de har/ Îl face simplu măcelar.” (Virgiliu Șchiopescu).

O citire atentă a acestui unic dicționar (până acum nu a apărut altul, deși au trecut deja 45 de ani) relevă faptul că Mircea Trifu și-a impus un algoritm de selecție. O parte a acestui algoritm este declarat în cuvântul înainte: 1. „epigramiștii s-au văzut nevoiți, în atingerea scopului lor, să inoveze totuși clasică epigramă, creând o nouă specie a ei: definiția epigramatică”; 2. „multe din aceste definiții, păstrându-și caracterul de șarjă, reușesc să includă în cele două sau patru versuri (cât de puține și cât de scurte!) și mesajul epigramatic al autorilor lor”; 3. „mai mult decât un volum de epigramă obișnuit, dicționarul de epigrame s-a vrut un joc al minții precum și o dovadă a capacității de sinteză a fiecăruia dintre coautorii săi”. O altă parte o descoperă cititorul: 1. au fost alese epigramele care corelează perfect versificația și poanta, pornind de la faptul știut că mulți epigramiști sacrifică pe una din ele în avantajul celeilalte; 2. nu există niciun exemplu de confundare a strigăturii populare cu epigrama sau de coabitare a acestora; 3. titlurile, în fapt alcătuite dintr-un singur cuvânt sau unul compus, sunt într-un mare procent de factură conceptuală, legate nemijlocit de epigrame, unele fiind neverosimile. Spre exemplu, **Petre Tipărescu** dedică o epigram literei „A”: „Vocală fudulă/ Ce nu se compară/ Cu-n „A” cu căciulă. / (Un văr de la țară...)” sau definiția epigramatică pe care o dă **Mircea Trifu** pentru cuvântul „Ălălalt”: „Orișicare-ar fi pricina,/ E acel ce poartă vina”.

Acest tip de dicționar, care consacră definiția epigramatică și pune în valoare

puterea de inovare a epigramistului, ar fi trebuit să apară, dacă nu în fiecare județ, măcar la nivel de arie mai întinsă sau mai restrânsă decât această unitate teritorială.



ION BOLOCAN (1943 - 2020)



MISIVA A XIII-A CĂTRE PĂSTOREL

Maestre, eu, acestor exigențe,
Mai bucuros mă prind să le răspund,
Decât năravul prost să mi-l ascund,
Stângaci, sub mincinoase aparențe.

Eu nu-s poetul spornic și fecund,
Nabab risipitor de reverențe:
Eu strâng din gări toți îngerii în zdrențe
Și-i duc la frizerie ca să-i tund.

Și-n toamnă, când va fi ca să sosească
La crășme prima tranșă de ravac,
Ei vor topi și ultimul pitac,
Căci îngerii nu știu să se zgârcească:

La masa lor și cel mai negru drac
Găsește loc oricând să se cinstească.

RĂSPUNSUL LUI PĂSTOREL LA MISIVA A XIII-A

Prietene, sonetele matala,
Deși - cinstit - chiar unele îmi plac,
Divulgă stihuri de poet sărac
Preocupat de fleacuri sociale.

Și totuși (recunosc, n-am ce să fac)
Mă ungi pe cord - ce mai la deal, la vale?
Căci duci la tuns un cârd de haimanale
Care umblau netunse de un veac

Și că îmi scrii cu pana-nviorată
De toamne cu berbec și turburel,
Dar spusa mea să nu o faci uitată:

„Voios ca cel din urmă menestrel,
Cântat-am vinul și-l băui pre el,”
(Dar el pe mine... cred că niciodată).

MISIVA A XIV-A CĂTRE PĂSTOREL

„Voios ca cel din urmă menestrel”,
Atâtea vinuri ai cântat, Poete,
Marcându-le cu nobila-ți pecete,
Cum n-a făcut-o nimenea la fel.

La umbra-ți dăruitei siluete
De pom cu rod, eu sunt un copăcel,
O chichineață lângă un castel,
O flintă lângă-o bază de rachete.

Cred că ghicești, Maestre, cât mă zbat,
Când soarta mă așează-ntr-o pahare,
Silindu-mă să-l cânt pe fiecare;

De-abia în zori, la ultimul cântat,
Ies în decor, de soare îmbătat,
Ca să mă dreg... scriindu-ți o scrisoare.

RĂSPUNSUL LUI PĂSTOREL LA MISIVA A XIV-A

În zori de zi, de soare îmbătat,
Tu îmi compui, amice, o scrisoare,
Ca să pricep că ești în sărbătoare
Și că la voi de-acuma s-a-ntomnat.

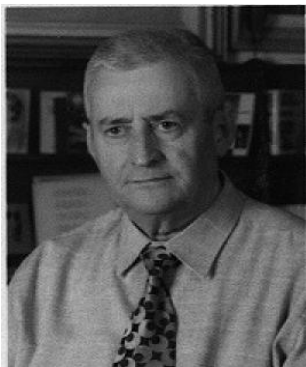
Și ca un vornicel printre fanfare,
Tu-ți rupi bojocii de atât strigat,
Te înfierbânți și umbli descheiat,
Ca un soldat în prag de liberare,

Dar, printre rânduri, parcă mai răzbat
De nu știu unde nouri de-ntristare,
Ori ți-a furat vreo poantă Cincinat*!?

(Că nu mai știu acum cine-i mai tare
De când se fură ca la drumul mare;
Din trei catrene, unu-i plagiat).

* Cincinat Pavelescu (1872-1934) poet și celebru epigramist, contemporan cu Al.O. Teodoreanu-Păstorel (n.r.)

AUREL POPESCU (1938 - 2024)



EPIGRAMA

(definiție)

Un catren dând la iveală
Mici cusururi (nu le-nșir),
Cu o poantă amicală:
Un perdaf cu glaspapir.

DILEMA POSTDECEMBRISTĂ

(cogito ergo sum)

Pâinea s-a scumpit, petrolul,
Prețul cărnii-i fantezist,
Prohibit e alcoolul;
Mor de sete dar... rezist!

CANDIDATA LA MĂRITIȘ

Are fata zestre mare,
Forme dulci, nemaivăzute,
Calități de avansare...
Chiar rodajele făcute!

REMARCA POSTDECEMBRISTĂ

Acel slogan „Să trăiți bine!”
Eu recunosc, mult mi-a plăcut,
Dar astăzi, însă, mi-e rușine,
Că sunt mai lefter ca-n trecut !

PRIMARUL

Bun primar, cu fantezie,
A promis - și nu cu sila:
Case, parcuri, brutărie...
Și-a făcut: e gata vila.

AUTOPORTRET

Nu sunt pro-vest, nu țin cu rușii,
Urăsc meschinii, sunt culant,
Mai dau cu capu-n tocul ușii...
Cucuiele sunt de la Kant!

EPIGRAMA PE RIME DATE

(școală, morală, dar)

Insul n-a urmat vreo școală...
Zânele i-au dat în dar
Mult noroc... (nu și morală)
Și-a ajuns miliardar!

LA REALEGEREA PREȘEDINTELUI BĂSESCU

Nea Traian, amantul mării,
Reales ca Președinte,
Pilotează nava țării
Tot cu pupa înainte.

ATMOSFERĂ LUCRATIVĂ LA

„ANTICARIAT” *(Galeriile Anticariat -
sediul epigraמיștilor ieșeni)*

Prinși în via Lăpușeanu
Batem poante cu ciocanu’;
Truda-i gratis, chef, dojană,
Vin și muze... pentr-o blană!

INTERNETUL BUCLUCAS

(D-lui Constantin Iurașcu - Tataia)

Asaltat omul, pe net,
De mulți fani, de cuconet,
La un pas de aventură,
Își strecoară-n ceai bromură.

AUREL POPESCU a fost un scriitor de umor ieșean de anvergură, membru al Academiei Libere Păstorel, precursora Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu”, absolvent al Facultății de Arte Plastice Iași, autor al volumului „Umor pi...cant” (2012), din care am selectat câteva epigrame, cu ajutorul fiului său, cunoscutul folkist și cantautor ieșean, **Cezar Popescu**, căruia îi mulțumim pentru generozitate (n.r.).

COSTIN ENACHE - realizator VATRA LUMINOASĂ, Radio România Actualități



OGLINDA



Reporterul: - Oglindă, oglinjoară! Cine-i cea mai frumoasă din țară?

Oglinda: - Hopa! A părut o eroare. Vă rog să mai încercați o dată!

Reporterul: - Oglindă, oglinjoară! Cine-i cea mai frumoasă din țară?

Oglinda: - Hopa! Ceva n-a mers bine!

Reporterul: - Vă bateți joc de mine? Am mai văzut... secvența asta de bătaie de joc la adresa clientului!

Oglinda: - Nu e nicio bătaie de joc! Clienții mei obișnuiți (în fapt clientele) sunt în număr limitat. De doi! De două... Pe dumneavoastră nu vă cunosc, nu vă recunosc...

Reporterul: - Și nu puteți răspunde la o întrebare simplă?

Oglinda: - Nu e simplu deloc...

Reporterul: - Ba da! Ia să mai încercăm o dată! Oglindă, oglinjoară! Cine-i cea mai frumoasă din țară?

Oglinda: - Hopa! Acu' cine-și bate joc?

Reporterul: - Ei, asta-i...

Oglinda: - Asta-i, asta-i! Păi eu zic că nu vă cunosc și dumneavoastră îmi puneți întrebări de-astea intime?!

Reporterul: - Intime?!

Oglinda: - Intime, intime! Că numai eu știu cine-i cea mai frumoasă din țară!

Reporterul: - Da' nu-i nicio bătaie de joc! Chiar vreau să știu! Cine-i cea mai frumoasă din țară? Ce, e vreun secret?

Oglinda: - Nu-i niciun secret! Doar că, repet, doar eu știu răspunsul la întrebarea asta... și de-aia mi se pare intimă!

Reporterul: - Aveți dreptate. Să-mi zicem... W.

Oglinda: - Și mai cum?

Reporterul: - W...Ww! Deci cine-i cea mai frumoasă din țară?

Oglinda: - Hanna Mette Jorgensen!

Reporterul: - Cine??

Oglinda: - Hanna Mette Jorgensen.

Reporterul: - Cine-i asta?

Oglinda: - Cea mai frumoasă din țară! Faceți proba? Ca la „mate”? Eu am zis Hanna METTE... Jorgensen!

Reporterul: - Ce Hanna Mette... foaie verde? Din ce țară... e cea mai frumoasă din țară, că n-am auzit de ea?!

Oglinda: - Din Danemarca, bineînțeles! N-ați auzit de Danemarca?

Reporterul: - Cum dracu'... Da' ce treabă am eu cu Danemarca?

Oglinda: - Păi eu știu ce treabă aveți?!

Reporterul: - Păi n-am nicio treabă! Eu vreau să știu cine-i cea mai frumoasă... de la mine din țară!

Oglinda: - Păi și eu de unde să știu din ce țară sunteți dumneavoastră?!

Reporterul: - Păi atunci... de ce ați presupus că mă interesează cine-i cea mai frumoasă din Danemarca?

Oglinda: - N-am presupus nimic! Așa e setarea... „default”! De la „frați”! Din... fabrică, precum ar veni...

Reporterul: - Frații... Grimm?

Oglinda: - Doar nu Petreuş...

Reporterul: - Aha! Deci ați auzit de România totuși...

Oglinda: - Cum să nu?!

Reporterul: - Păi atunci... cine-i cea mai frumoasă din țară? Din România...

Oglinda: - Vasilica Dolangiu.

Reporterul :- Cine??

Oglinda: - Vasilica Dolangiu.

Reporterul: - Cine-i asta?

Oglinda: - Cea mai frumoasă din țară. Din România! Iar faceți proba?

Reporterul: - Nu fac nicio probă, da’ cine e... Vasilica Dolangiu, că n-am auzit de ea? Ce... face?

Oglinda: - Păi de unde să știu eu... ce face? Face... bine, fără îndoială, dacă-i cea mai frumoasă din țară...

Reporterul: - Păi bine, da’ măcar... de unde e?

Oglinda: - Din România...

Reporterul: - Incredibil...

Oglinda: - Cum incredibil? Nu asta m-ați întrebat? „Cine-i cea mai frumoasă din țară! Din România”!

Reporterul: :- Păi da, dar de unde... din România... e Vasilica asta?

Oglinda: - Asta nu știu...

Reporterul: - Cum nu? Păi ce fel... de oglindă sunteți?

Oglinda: :- Fermecată...

Reporterul: - Și nu știți de unde e... cea mai frumoasă din țară?

Oglinda: - Nu!

Reporterul: - Incredibil!

Oglinda: - Extraordinar...

Reporterul: - Fantastic!!

Oglinda: - Nemaipomenit! Putem s-o ținem așa mult și bine...

Reporterul: - Zic... incredibil, fantastic... să fii oglindă fermecată și să nu știi de unde din România e Vasilica... cum îi zice!

Oglinda: - Nu e treaba mea. Eu răspund la o singură întrebare!

Reporterul: - „Cine-i cea mai frumoasă din țară?”

Oglinda: - Exact!

Reporterul: - Păi atunci... cine-i cea mai frumoasă... din Germania?

Oglinda: - Marlene Mayer.

Reporterul: - ??

Oglinda: - Marlene Mayer.

Reporterul: - Da’ din... Argentina?

Oglinda: - Mirella Lopez-Diaz.

Reporterul: - Fantastic. Una mai necunoscută ca alta...

Oglinda: - Frumusețea nu presupune celebritate...

Reporterul: - Se poate! Da’ din... Antarctica?

Oglinda: - Antarctica nu-i o țară.

Reporterul: - Așa e, da. Atunci din... America?

Oglinda: - Nici America nu-i o țară.

Reporterul: - Pardon. Din Statele Unite ale Americii!

Oglinda: - Nici asta nu-i o țară...

Reporterul: - Fantastic...

VIZITĂ NATO

Abia zăresc pavilionul,
Dar cred că-n câteva minute
Va acosta portavionul,
Că-i portul plin de parașute!

Vasile Vajoga

PRIMĂVARA EPITAFURILOR

Pe deal adie tandru briza,
Pământu-i reavăn, afânat,
De câte gropi și-au tot săpat
Bunduri, Gârda și Diviza.

Daria Dumescu

CULMEA LINGUȘELII

La birou - în plin fief -
Cu respect și calde șoaapte,
„Ics” l-a întrebat pe șef :
- Pot să vă visez la noapte?

Nae Bunduri

SPERANȚĂ

A apucat-o iar pe soacra mea
Neliniștea că vine-o iarna grea,
Eu, optimist, îmi fac cu dreapta cruce
Și îi doresc să nu o mai apuce.

Florin Rotaru

DE TREI ORI „DA”

Vecina mea, cum nu-i rasistă
Și toți o știm ca om integru,
A fost o bună familistă...
C-un alb, un gălbejit și-un negru.

Grigore Cotul



PRECIZARE

Eu n-am s-ajung în Rai vreodată -
O spun chiar dacă-i o rușine -
Că am vecina devotată
Și scoate tot ce-i bun din mine.

Stelică Romaniuc

DORINȚĂ

Să rămânem pân' la infinit,
Dacă ne ajută Cel de Sus,
Într-al Europei Răsărit
Și nu într-al Rusiei Apus!

Laurențiu Ghiță

AH...

Adesea-n visurile mele
Privesc o mândră ca pe-o floare
Și noaptea, printre mii de stele,
Rămân mereu cu ochii-n soare!

Axente Iuga

SFATURI DE ZIUA BĂRBATULUI

I-a spus soața, azi măcar
Să nu bea ca un măgar,
Vrând plăcere ca să-i facă
N-a băut nici pic... de apă!

George Eftimie

ARĂTURA DE PRIMĂVARĂ (ceartă perpetuuă între politicieni)

Ar cu boii permanent,
Dar mă dau și de sminteală:
Unul - hăisa, altul - ceală,
Trag ca cei din Parlament!

Ioan Frențescu

CA-N FOTBAL

Prost se guvernează,
Crunt e handicapul:
Alții ne centrează
Și noi dăm cu capul!

David Valentin

FACEREA LUMII

Eu voi susține-ntotdeauna
Indiferent de conjuncturi,
Că „facere” a fost doar una,
Iar restul, numai „făcături”...

Vasile Vajoga

DUPĂ INCINERAREA SOACREI

Mă macină un soi de-ngrijorare
Că m-oi trezi cu ea din nou la ușă,
Știind de zburătoarea aia care
A renăscut din propria cenușă.

Grigore Cotul

DECĂDERE

Dormea chircit pe-o bancă-n gară
Și am rămas profund uimit:
Știam că banii-l dau afară,
Dar nu credeam c-au reușit.

Stelică Romaniuc

LA UNIVERSITATE

Când berzele dispar, căci toamna vine,
Și se retrag spre alte continente,
Răsufală ușurate, prin cămine,
Un număr remarcabil de studente!

Laurențiu Ghiță



DE PRIMĂVARĂ URĂTĂ

Bate vântul, plouă și
La tot pasu' bălți pe drum.
Confortabil s-ar simți
Doar Bacovia acum!

Ioan Frențescu

CAM MARE PREȚUL...

Sunt șapte ani de când m-a prins nevasta
La una cu un trup fenomenal
Și patru ani, în primăvara asta,
De când a fost ieșirea din spital.

Petru Ioan Gârda

DE ZIUA MONDIALĂ A SCRIITORILOR, UNUI SCRITOR

I-aduc un meritat reproș,
Căci lucrul este evident:
Ca scriitor, se dă cocoș,
Dar e în... pană de talent.

Nică Janet

DE ZIUA MONDIALĂ A SCRITORILOR

„Azi”, mi-a spus un literat
Fără ciudă ori fasoane,
„Scriitor adevărat
E doar ăla de vagoane...”

Daniel Bratu

IDILĂ LA ȚARĂ

Când merg la una din vecine,
Mă simte câinele, mereu,
Chiar ieri s-a atașat de mine...
De tibie, de peroneu...

Grigore Cotul

INCOMPETENȚĂ

S-au perindat la guvernare
Mai mulți penali de risc major
Și nu au fost, măcar, în stare
Să-și facă pușcăria lor.

Stelică Romaniuc

PROVERB KREMLINEZ

A aflat muscalul, invadând Donbas-ul,
Și-mpânzind cu arme și cu trupe zona,
Că n-duce anul ce aduce ceasul
Și n-duce MIG-ul ce aduce drona!

Laurențiu Ghiță

DE FAMILIE

Aniversăm, cu scumpa mea soție,
Doar între noi și fără de tam-tam,
Cincizeci de ani de la căsătorie
Și unu-n plus de când ne mai iubeam.

Petru Ioan Gârda

7 MARTIE

Par triști părinții și școlarii,
Privindu-și buzunarele;
Sunt, astăzi, fericiți florarii,
Iar mâine, profesoarele!

Nică Janet

RESPIR LIBER

Prieteni buni, din patru zări,
Mi-au zis: „Renunță la țigări!”
Am renunțat, învins de teamă,
Văzând ce greu le trec prin vamă!

Grigore Cotul



ROMÂNUL ARE ȘAPTE VIETI

Având o mamă și un tată
Te naști, cu barza, doar o dată,
Apoi, cu șefi ce nu-i suporti,
Române, tu ai...șapte morți.

Crăciun L. Alba

MIGRENA

Descoperire genială
Ce pune poftelor capac;
Chiar dracul, cât îi el de drac,
Nu-l văd să facă vreo scofală!

Panfile Vasile

ȘEFUL

Pe șef nu pot să îl stimez,
De el e numai vorbăria
Și de-l salut, eu doar mimez
Că-mi scot amabil pălăria.

Tony Andreescu

ȘEFII MEI

Întâiul este scrum,
Al doilea în sicriu,
Iar ăsta de acum
E, din păcate, viu.

Axente Iuga

UNEI DIVE TUNATE

Și-a schimbat aspectul, pas cu pas,
Și-o mai face, este hotărâtă;
Caracterul, sigur, i-a rămas,
Diferența e că-i mai urâtă.

Petru Ioan Gârda

LIRU-I LIR DE VERDE-N PĂR

MIHAELA BORZEA



ÎN MATCA UNUI TIMP DILUVIAN

Cireși amari cu soare se droghează
Din pipa unui martie-martir,
Când mugurii pe ram le explodează
Și îi îmbracă-n schije de cașmir.

Du-mi brațele spre ei, să-i pot deschide,
Căci sunt întâia Evă de pe-aici
Care moșește crengile gravide
Și țese cuiburi pentru rândunici.

Toți cerbii s-au mutat în panoplie
Și zburdă iezii albi printre goruni,
Năluci alunecând fără să știe
Pe limba prădătorilor nebuni.

Fă-mi carnea maldăr greu de stele cave,
Din piept cosește-mi fân saturnian,
Căci țipă căprioarele bolnave
În matca unui timp diluvian.

Omizile își leapădă cojoace,
În deveniri de fluturi le prevăd
Cum scutură miracole și pace
Peste cocoașa marelui prăpăd.

Du-mi ochii spre Înalt, să liniștească
Potopul plâns dintr-un Icar înfrânt
Și-nvață-mi palma dreaptă să cerșească,
La rădăcina ierbii, alt Pământ.

SANDA NICUCIE



VINE PRIMĂVARA...

Vine primăvara și îmi cântă-n sânge
Mugur de cireașă, vișin înflorit.
Sub splendoarea albă, rana nu-mi mai plânge,
Iar privirea-mi arde, verde-nmugurit.

Iarba văd cum crește răsărind din umeri
Nu mai simt povara iernilor ce vin...
Am lasat-o'n urma anilor mei tineri.
Vine primăvara! Azi mă nasc puțin.

Vifore cumplite nu-mi mai bat în geamuri,
Se întorc cocorii parcă-n veșnicii,
Și sub crudul verde se apleacă ramuri.
Vine primăvara! Tu, iubire-mi vii?'



ANI LAIU



VERDE BLÂND...

Pe sub gene lungi de soare,
Călimara azurie
Începuturi de culoare
Îmi revarsă în câmpie,

Lin, pe poante de romanță,
Un zefir, cu-o adiere,
Mă dansează. Eleganță
Simt, de vise și tăcere,

În odaia de satin,
Gânduri calde și mărunte
Ning în șoaptă, clandestin,
Peste florile-mi cărunte;

Cum îți sunt o visătoare,
Cu un zâmbet mai aproape,
Așteptând sub felinare,
Te chem serilor în pleoape;

Vino-acolo, unde timpul
Ne hrănește dor, suflând,
Să-i pictăm tot anotimpul
În fior de verde blând.

MARI GHICIOI



REVERIE

Domnița din povestea ne-ntâmplată
Și-acum, în vis, ascultă o vioară,
Pe când în juru-i altă primăvară
Îngână, și ea, dulce,-o parfumată

Romanță despre care nu se știe
De-a scris-o,-ndrăgostit, vreun muzician
Ori de vioara însăși, de alean,
N-a izvodit-o... Ca o reverie

Care te poartă dincolo de fire,
Învăluit în sunete celeste,
Așa se țese strania poveste
A melodiei triste de iubire.

Au existat domnița și romanța?
Și ea, povestea, existat-a oare?
Ori poate-a fost doar palidă visare
Când, între ce-i și ce nu e, balanța

Ezită?... Diafane florilegii
De-nchipuiri s-au scris și se vor scrie
Pe vânt, pe nori, pe fulgi de pădăie,
Pe aerul psalmodiind solfegii...



ROMIȚA MĂLINA CONSTANTIN



RUGĂ

mâini străine umblă prin secundele mele
Doamne,
nu mă lăsa
nu mă arde până la scrum
în acest anotimp
cu atâtea ferestre deschise,
nu-mi lăsa cuvintele fără ecou,
nu mă da uitării
ca pe o făptură neîmblânzită,
căci fără să știi m-am acoperit
și-am mers o vreme
după forma efemerului,
nu-mi lăsa mâinile,
ochii,
nu-mi lăsa gândurile
fără respirația Ta
acolo și aici,

amin

VASILE VAJOGA



ÎNSERARE ÎN ALB

Decoruri de zahăr se-ntind înspre deal,
Când Bistrița curge-amuțită sub gheață;
Pădurea de trestii, din mal până-n mal,
Brumată-i de-o albă cortină de ceață.

TATIANA PAVEL



DESPRE PLOI

E târziu
și e iarnă-ntr-o joi
E război între muguri:
mai verzi,
mai albi sau mai roz;
ți-amintești cum
sărutul

din zori ne trezea,
sau cum ascundeam
sub zăpezi mirajul
din noi?
la capătul lumii
ne umbrea greșeala
din ploii...



Se-ntunecă-albastru pe vârfuri de plopi,
E lunca tăcută cum tace zăpada,
Sub raze de stele ies iepurii șchiopi,
Bătrâne răchiți își înnoadă broboada...

Întocmai ca-n basmul din cărțile vechi,
Ieșiți din hățișuri, în noaptea nebună,
Se-nvârt, magic, lupii, în dans de perechi,
Ca haita, apoi, să se-ascundă în lună!

Ca haita, apoi, să se-ascundă în lună,
Se-nvârt, magic, lupii în dans de perechi,
Ieșiți din hățișuri, în noaptea nebună,
Întocmai ca-n basmul din cărțile vechi.

Bătrâne răchiți își înnoadă broboada,
Sub raze de stele ies iepurii șchiopi,
E lunca tăcută cum tace zăpada,
Se-ntunecă-abastru pe vârfuri de plopi...

Brumată-i de-o albă cortină de ceață
Pădurea de trestii, din mal până-n mal;
Când Bistrița curge-amuțită sub gheață,
Decoruri de zahăr se-ntind înspre deal!

ADRIAN JUNGHINĂ, București



CĂSĂTORIA – *SPORT EXTREM PENTRU OAMENI CIVILIZAȚI*

Se spune că, înainte de căsătorie, bărbatul vorbește și femeia ascultă. După căsătorie, femeia vorbește și bărbatul ascultă, iar după câțiva ani... vorbesc amândoi și ascultă vecinii. Căsătoria nu este un simplu act, ci este un sport de echipă, un maraton cu obstacole, un *escape-room* fără ieșire, dar cu cineva care știe unde ți-ai pus lucrurile sau, mai exact, știe unde nu le-ai pus corect.

Înainte de căsătorie crezi că dragostea înseamnă fluturi în stomac. După căsătorie afli că dragostea înseamnă să mergi la supermarket pentru „doar trei lucruri” și să te întorci cu două sacoșe, o lumânare parfumată și ceva „care era la ofertă și nu puteam să-l lăsăm acolo”.

Căsătoria este singura instituție în care două persoane inteligente pot avea aceeași discuție de 12 ori și totuși niciuna să nu câștige, iar telecomanda, simbolul căsniciei moderne, nu se pierde niciodată, doar se mută.

Când te căsătorești, primești automat un doctorat în interpretare: „Bine” poate însemna orice, „Fă cum vrei” este un examen, iar „nu sunt supărată” este propoziția care cere calm, respirație controlată și revizuirea ultimelor 48 de ore.

Căsătoria te învață răbdarea, mai ales când tu vrei să plecați la ora 18:00 și la 18:00 ea încă se machiază, caută geanta, cheile sau telefonul care evident că sună din geantă.

Există și teme filozofice majore: de ce sunt aprinse toate luminile din casă? Unul le stinge strategic, convins că salvează planeta și factura, iar celălalt le aprinde preventiv, convins că „nu trăim în peșteră”, factura rămânând un arbitru neutru, dar foarte prezent. Și desigur, eterna întrebare: cine mută lucrurile prin casă? Tu ești sigur că le-ai lăsat într-un loc, iar ele sunt în alt loc. Concluzia oficială? - „Nu te-ai uitat bine”. Concluzia reală? - în căsătorie realitatea este relativă.

Și totuși, dincolo de glume, căsătoria este acel loc unde ai pe cineva care te suportă când ești obosit, nervos, răcit sau convins că ai dreptate. Este persoana care te cunoaște pe de rost și care îți știe defectele și le folosește doar la ocazii speciale. În căsătorie nu câștigă cineva anume, ci câștigați amândoi.

Pentru că la finalul zilei, după toate discuțiile despre cumpărături, telecomenzi și becuri uitate aprinse, rămâne un adevăr simplu: e mai frumos să râzi în doi decât să ai dreptate singur, iar dacă asta nu e iubire... atunci sigur e cel mai frumos sport extrem practicat în papuci de casă.

De fapt, căsătoria nu este despre a avea mereu dreptate, ci despre a ști când să zâmbești și să spui „ai dreptate”, pentru că în fond cea mai mare victorie în doi nu este să câștigi o discuție, ci să rămâneți în aceeași echipă.

ANICA ANDREI - FRASCHINI



OBOBIT, SIMPATIC ȘI CUMINTE (episodul al XI - lea)

Era clar: existau puține șanse ca Sabinul meu să ajungă la timp. De fapt, o singură șansă! Dovedise că poate. Iar dacă nu reușeam să-i aranjez freza și barba, n-aveam decât să precizez întruna cine este.

Toyota era cuminte în parcare pensiunii Casa Ria, Cândești. Firiță își făcuse apariția, ne-am salutat ca după un an de când nu ne mai văzusem. Sanda și Daniel își luau bagajele pentru a se instala în camera lor, eu așteptam să se întâmple ceva. Orice. Fuseseră promise niște corturi, mă vedeam dormind afară, pe o saltea gonflabilă, de ce nu? Căci îmi era tare jenă că, urmare a încăpățănării Sabinului, răsturnam organizarea. Știam în același timp că dorința Sabinului fusese să revadă oameni dragi. Îi plăcuse grozav tot ce se întâmplase în taberele la care participasem. În gentilețea lui fără egal și în alergătura lui continuă, Firiță mi-a spus să aleg și eu o cameră, căci mă puteam caza împreună cu o doamnă.

Erau acolo dl Ionel Stoica, plimbându-se pe-afară, și încă vreo câteva persoane ale căror chipuri le vedeam pentru prima dată.

La ora 19, primesc un mesaj WA, Sabinul meu era pierdut prin drumuri de țară... Avea nevoie de carburant, se oprise și căuta ceva de mâncare, mergând pe jos... Apoi, până târziu, niciun alt semn de la Sabin. Eu mențineam locația live. Stăteam în cameră, îmi făcusem un duș, îmi aranjasem hainele. N-a venit nicio doamnă. Ca să aflu la telefon că Sabinul putea să ocupe al doilea pat, din aceeași cameră. Ce magii făcuse Firiță, numai el știe! Sanda m-a sunat să cobor în atmosfera primei seri, cea a regăsirii, cu muzică și grătare, cu veselie și povești, în jurul focului... Eu aveam inima cât un purice. Scenarii diverse mi se rânduiau prin creier. Încercam din răspuț să păstrez varianta că Sabinul nu mai avea rețea... M-a sunat și Daniel, dar nu eram în stare să cobor. M-am plimbat prin cameră, m-am mai uitat de pe balcon, apoi la televizor, ca să-mi schimb paleta de viziuni. Am respirat profund, aerul răcoros, al nopții... Până la urmă, am adormit...

Dis-de-dimineată, mă sună Sabinul. Era parcat la mănăstirea Aninoasa. Ajunsese după ora 2. Mi-a povestit pe scurt că satul în care era când mi-a trimis mesaj se numea Racovița și că parcase până la urmă lângă primărie. Nu era niciun chioșc deschis, doar o cârciumă. Întâlnise un italian care l-a dus la el acasă și acolo a mâncat, în sfârșit. Ba a primit și ceva motorină... Eu n-aș fi fost nicicând și nicicum în stare să merg cu o persoană necunoscută... Dar Sabinul avea Marele lui Înger păzitor...

Acum, era la mănăstire și voia să ajungă la pensiune. Indicațiile mele de localizare nu-i serviseră la nimic. Mamma Mia! Pe cine să sun? Știam sigur că Daniel s-ar fi dus după el, dar Toyota era înțepenită în pana ei. Cu toată rușinea, la 7h, l-am sunat pe Firiță. S-a supărat. Nu-și luase medicamentele, nu terminase de aranjat pe unii și pe alții care mai veniseră între timp, iar eu voiam să-l aducă pe Sabin. Nu, nu voiam decât să-mi spună ce să fac, la cine să apelez. Și s-a dus el. Aie, vajnicul Firiță, „plenipotențiarul” Firiță! A venit destul de repede, cu mașina lui și cu Sabinul la bord. Mai bine că nu-și băgase soțiorul meu camperul pe drumurile până la Casa Ria! Ar fi dat serii de rateuri la viraje și ar fi luat cu alcovul toate coroanele de la copaci... În goană, mașinii lui Firiță i-a sărit capacul de la o jantă... Dar îi trecuse supărarea. Găsise în fața mănăstirii un bărbos obosit, simpatic și cuminte...

FATIGUÉ, SYMPATHIQUE ET SAGE

C'était clair : il y avait peu de chances que mon Sabin arrive à temps. En fait, une seule chance ! Il avait prouvé qu'il en était capable. Et si je ne parvenais pas à arranger sa coiffure et sa barbe, je n'avais qu'à préciser sans cesse qui il était.

La Toyota était sagement garée dans le parking de la pension Casa Ria, à Cândești. Firiță était arrivé, nous nous sommes salués comme si nous ne nous étions pas vus depuis un an. Sanda et Daniel prenaient leurs bagages pour s'installer dans leur chambre, j'attendais que quelque chose se passe. N'importe quoi. On nous avait promis des tentes, je m'imaginais déjà dormir dehors, sur un matelas gonflable, pourquoi pas ? Car j'étais très gêné que, à cause de l'entêtement du Sabin, je bouleversais l'organisation. Je savais en même temps que le souhait de Sabin était de revoir des personnes chères. Il avait beaucoup aimé tout ce qui s'était passé dans les camps auxquels on avait participé. Avec sa gentillesse sans égal et son énergie débordante, Firiță m'a dit de choisir une chambre, car je pouvais m'installer avec une dame.

Il y avait M. Ionel Stoica, qui se promenait dehors, et quelques autres personnes dont je voyais les visages pour la première fois.

À 19 heures, j'ai reçu un message WA, mon Sabin était perdu sur des routes de campagne... Il avait besoin de gasoil, il s'était arrêté et cherchait quelque chose à manger, marchant à pied... Puis, jusqu'à tard, aucun autre signe du Sabin. Je maintenais la localisation en direct. J'étais dans ma chambre, j'avais pris une douche, j'avais rangé mes vêtements. Aucune dame n'est venue. Pour apprendre au téléphone que Sabin pouvait occuper le deuxième lit, dans la même chambre. Seul Firiță sait quelle magie il avait opérée ! Sanda m'a appelée pour que je descende profiter de l'ambiance de la première soirée, celle des retrouvailles, avec de la musique et des grillades, de la gaieté et des histoires, autour du feu... J'avais le cœur serré. Divers scénarios me traversaient l'esprit. J'essayais de toutes mes forces de m'accrocher à l'idée que le Sabin n'avait plus de réseau... Daniel m'a aussi appelée, mais je n'étais pas capable de descendre. J'ai fait les cent pas dans la chambre, j'ai regardé depuis le balcon, puis la télé, pour changer de perspective. J'ai respiré profondément l'air frais de la nuit... Je me suis endormie finalement...

Tôt le matin, le Sabin m'a appelée. Il était garé près du monastère d'Aninoasa. Il était arrivé après 2 heures. Il m'a brièvement raconté que le village où il se trouvait lorsqu'il m'avait envoyé son message s'appelait Racovița et qu'il s'était finalement garé près de la mairie. Il n'y avait aucun kiosque ouvert, seulement une taverne. Il avait rencontré un Italien qui l'avait emmené chez lui et là, il avait enfin pu manger. Il avait même reçu un peu de carburant... Je n'aurais jamais été capable de partir avec un inconnu... Mais mon Sabin avait son Grand Ange gardien...

Il était maintenant au monastère et voulait se rendre à la pension. Mes indications de localisation ne lui avaient été d'aucune utilité. Mamma Mia ! Qui appeler ? Je savais pertinemment que Daniel serait allé le chercher, mais la Toyota était bloquée dans sa panne. Malgré ma honte, à 7 heures, j'ai appelé Firiță. Il s'est fâché. Il n'avait pas pris ses médicaments, il n'avait pas fini de s'occuper de certaines personnes qui étaient arrivées entre-temps, et je voulais qu'il aille chercher le Sabin. Non, je voulais juste qu'il me dise quoi faire, qui appeler. Et c'est lui qui y est allé. Aïe, le vaillant Firiță, le « plénipotentiaire » Firiță ! Il est arrivé assez rapidement, avec sa voiture et le Sabin à bord. Heureusement que mon mari n'avait pas pris son camping-car pour se rendre à la Casa Ria ! Il aurait raté tous les virages et aurait arraché toutes les couronnes des arbres avec son alcôve... Dans sa course, le capuchon d'une jante de la voiture de Firiță a sauté... Mais il n'était plus fâché. Il avait trouvé devant le monastère un barbu fatigué, sympathique et sage...

NICĂ JANET



BOLNAV DE POEZIE

De atâta poezie,
M-am scrântit la scăfârlie,

Văd absurd și văd enorm,
Văd metafore, când dorm.
Văd că-i rai în strai și-n grai,
Și aramă în maramă,
Văd un ram în sfântul hram
Și o țară în brătară,
Râu, în grâu și râu în brâu,
Și un frâu în vechi desfrâu,
Văd un urs în fin discurs
Și o iadă în pleiadă,
Multă ură în cultură,
Multă ceață, în dulceață,
Minte, în încălțăminte,
Oră-n horă și în noră,
Oi în ploi și în trifoi,
Jar de veghe în stejar,
Jar, asemeni, în pojar,
Văd un șal, în mareșal,
Cârd de boi, în tărăboi,
Un caval, în cașcaval,
Văd un zeu în cimpanzeu,
Aflu veste, din poveste,
Dar, de mâine, hop-șă-șă,
Voi încăleca pe-o șă
Și mă duc, sfidând rigoarea,
Să-mi descânte baba Floarea.



ALEXANDRU HANGANU



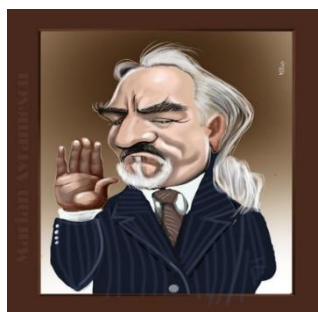
LIBERI SĂ NU FIM

Pulsează-n minți știrbite zori atomici
Și fac din smog o carte de onoare
Când decidenți cu fețele de comici
Aruncă-n aer minima pudoare

Lăsată omenirii ca balanță,
Între prostie și obraz curat,
Și care, ca produs de manutanță,
Rămâne-n urma timpului cedat

Spre avantajul cursei cu pariuri
A unor cerebele fără sens,
Ce, într-un bricolaj cu multe pliuri,
Ascund jocheii călărind invers

Pe-un hipodrom al marilor speranțe,
În care caii sunt tunați din start
Și-n care muieraticile clanțe
Deschid seiful dinainte spart.



CONCURSURI PE VAL



Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași
organizează, în perioada **05 - 07 iunie 2026***,
Festivalul internațional de literatură umoristică
„Scârț - Umor”, ediția a VI-a - în memoria **Constantin Iurașcu - Tataia**

Parteneri:

Uniunea Epigrafiștilor din România
Primăria Iași
Muzeul Municipal „Regina Maria” Iași
Asociația Dreptul Basarabiei Iași

Secțiuni pentru concurs:

1. **Secțiunea „Epigrame”** - 3 (trei) epigrame
2. **Secțiunea „Poezie umoristică”** - 2 (două) texte, în vers clasic

Tema, pentru ambele secțiuni, va fi **„Îndrăgostit la vârsta a treia”**** (nu este obligatorie înscrierea cuvintelor din temă în texte).

Se vor acorda 3 (trei) premii și 3 (trei) mențiuni, pentru fiecare secțiune de literatură umoristică. Pentru fiecare dintre cele două secțiuni se va acorda câte un premiu special „Constantin Iurașcu - Tataia”.

Toate creațiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate și neparticipante la alte concursuri.

Data limită de transmitere a creațiilor este **10 mai 2026**.

Creațiile vor fi transmise prin e-mail, la adresa **festivalscartumor@yahoo.com**. Materialele, transmise în format electronic, vor fi scrise în format Times New Roman, dimensiune font 12 și vor respecta regula confidențialității, cu motto pe materialele trimise și prin atașarea de fișier cu același motto, unde se vor afla datele de identificare, adresă, nr. de telefon și un scurt CV literar.

Informațiile suplimentare vor fi furnizate la nr. de telefon:

- 0758760138 (Daniel Bratu);
- 0744117685 (Vasile Vajoga).

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” – Păstorel, Iași
reprezentată de

Vasile Vajoga, președinte de onoare

Daniel Bratu, președinte executiv

Note:

***Modul de desfășurare a Festivalului și valoarea materială a premiilor depinde de nivelul sponsorizărilor și de procentul de acoperire financiară a acestei activități, în perioada respectivă;**

**** „Îndrăgostit la vârsta a treia” este titlul unei epigrame de-a lui Constantin Iurașcu - Tataia:**

În viață e normal să știi

Ce spune-a rațiunii voce:

Te-aprinzi de pasiuni târzii,

Dar rareori sunt reciproce.

REGULAMENT

Cenaclul HOHOTE din Târgu Jiu, în parteneriat cu Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj și Uniunea Epigramiștilor din România, cu susținerea financiară a SC ROWALT SRL București, RÂNCA SKI și a altor sponsori,
organizează

în perioada 29-31 mai 2026

Festivalul Național de Satiră și Umor ”HOHOTE”, ediția a X-a
cu următoarele secțiuni:

I. Secțiunea EPIGRAMĂ: Se vor trimite:

- două epigrame la tema ”**Pe cont propriu**”;
- o epigramă fără temă;
- un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului.

II. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

Se va trimite o singură poezie epigramatică (fiecare strofă din cele patru să aibă sens individual de epigramă), în patru strofe (NICI MAI MULTE, NICI MAI PUȚINE!), la tema: ”**Pe cont propriu**”;

Lucrările trebuie să fie originale, nepublicate și netrimise la alte concursuri, fără conținut licențios. Acestea vor fi trimise pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com într-un fișier Word, font Times New Roman, caracter 14, semnate cu un motto. Datele personale, conținând același motto, vor fi trimise într-un fișier separat.

Participanții vor primi prin e-mail confirmarea înscrierii în concurs. Participarea nu se limitează la o singură secțiune.

III. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ:

- Subsecțiunea adulți;
- Subsecțiunea elevi până la 18 ani.

Propunem o temă cu deschidere amplă: ”Schi/drumeție/pe(cu) Păpușa; Pârția fără sfârșit”. (Păpușa = vârf muntos și pârție de schi în Rânca, Gorj). Vor fi trimise trei desene la temă, format A4, JPG, pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com. Desenele vor fi însoțite de un CV care va conține: numele și prenumele, adresa, telefon de contact, email, copie C.I și un cont IBAN. Prin trimiterea lucrărilor autorii acceptă ca acestea să devină proprietatea Muzeului Județean ”Alexandru Ștefulescu” Gorj. Lucrările selectate pentru premii și alte lucrări reprezentative, vor fi expuse în sălile muzeului pe durata festivalului și în următoarele 30 de zile. La secțiunile festivalului pot participa doar autori de origine română. Lucrările, la toate cele trei secțiuni, vor fi trimise până la data de **11 mai 2026**.

Fiecare câștigător va primi o invitație scrisă, pe adresa e-mail precizată în fișierul cu date personale. Invitația va conține programul festivalului. Absența câștigătorilor la festival, dă dreptul organizatorilor să anuleze/redistribue premiul în bani. Lucrările trimise pentru concurs nu se înapoiază concurenților.(...) Nu se admit în concurs, la nici una dintre secțiuni, lucrări sau texte cu caracter obscen. Rezultatele concursurilor vor fi comunicate pe site-ul UER și pe rețelele de socializare, cel târziu în **18 mai 2026**, dată la care vor fi transmise și invitațiile de participare către premiați. Confirmarea participării se va face până în data de **22 mai 2026**. Alături de câștigători, vor primi invitații de participare la festival și personalități din lumea literaturii, muzicii, radioului ș.a.

NOTĂ: Denumirea festivalului și numărul ediției au fost stabilite de Cenaclul HOHOTE, prin unificarea celor șapte ediții ale Festivalului-Concurs ”Glume la Masa Tăcerii” cu cele două ediții ale Festivalului-Concurs ”Hohote la Masa Tăcerii”.

Cenaclul HOHOTE

BASARABIA - DRAGOSTEA MEA



FEMEIA

Ființa care mult ne este dragă
Ca cerul și ca zăările albastre
Și o iubim nespus o viață-ntreagă...
Cu toate neajunsurile noastre.

AXIOMĂ

Când banii ți-s împruținați
Și greul vieții te inundă,
Pe toți amicii devotați
Îi poți suna într-o secundă...

PERSEVERENȚA

De vrei să lași în timp valori
Și ai răbdare, forța-ți crește:
Încerci cu sârg de zece ori
Și-a suta oară-ți reușește...

PRIETENUL APROPIAT

E omul care ține mult la tine
Și, dintre toți, cunoaște cel mai bine
Ce bei și ce mănânci, ce loc te doare
Și chiar... câți bani mai ai prin buzunare.

EPIGRAMISTUL LA SPITAL

Fiindcă nu faci bani din glume
Și vrei să scapi doar cu umor,
Ai toate șansele din lume
Să fii tratat mai repezător...

BOMBA NOASTRĂ CARE VA EXPLODA ODATĂ...

Nu ne salvează Europa
Nici grijuia noastră țară,
Nici țințirul și nici popa;
Doar mămăliga nucleară!

BĂRBATUL ȘI SCUMPUL SĂU CADOU

Pe soața-i, ce așteaptă-n pat minuni
Și-i trage păturica la o parte,
O bucură: - Mai rabdă două luni;
Surpriza-i pentru... noaptea de 8 mart'e!

VENERAȚIE

Admir femeile divine
Ce-n timpul nostru pervertit
Nu cochetează cu oricine;
Te-nșeală doar c-un om cinstit.

FEMEILOR

(de 8 martie și întotdeauna)
Doar în muncă și nevoi,
Viața noastră e-un calvar;
Ce ne-am face fără voi?...
Cred că am dormi la bar!

NEOFOLCLORICĂ

Badea, azi cu sex schimbat,
S-a simțit în horă prost,
Când o lele i-a strigat:
„Fost-ai, bade, când ai fost!

Gheorghe Bâlici

Ion Diviza

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna martie 2026, având tema „Femeia. Ce este și ce vrea ea?”, juriul a stabilit următorii câștigători:

➤ Secțiunea epigramă - Premiul I (ex aequo): Emil Ianuș, Laurențiu Ghiță, George Eftimie, Nicolae Bunduri, Nică Janet, Tony Andreescu, George Ceaușu, Elena Neacșu;

➤ Secțiunea poezie - Premiul I (ex aequo): George Eftimie, Valentin David, Constantin Bidulescu.

Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 30/164, iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următoarele numere ale revistei. Selecțiuni din concurs:

ÎN MINTEA DE FEMEIE...

Nae, pescuind pe plaur,
Prinde-un peștișor de aur.
- De mă lași ca să trăiesc
O dorință împlinesc.
- Vreau trei taxe să reduci,
Bucurii să ne aduci.
– Îți zic o realitate:
Asta doar Guvernul poate.
Te rog nu te enerva,
Cere-mi orice altceva.
– Spune-atunci, că n-am idee
Ce-i în mintea de femeie.
Peștișorul se gândește,
Se frământă și vorbește:
– Ia mai spune,-a doua oară,
Câte taxe să dispară?

Constantin Bidulescu

FEMEIA-SOAȚĂ

Fmeia soață-i un agat,
O piatră scumpă pentru soți,
Dar când ajunge la ficat,
E foarte greu să o mai scoți...

Emil Ianuș

O CONCLUZIE ÎNDREPTĂȚITĂ

De-o femeie studiezi,
Îți vei întări ideea
C-am dreptate, ai să vezi,
Vrea și bani și... „vorba ceea”!

Elena Agiu Neacșu

FEMEIA

Femeia este-o veșnică șaradă,
Mister ce încă nu e dezlegat,
Un ghiocel sub stratul de zăpadă,
Tezaur ce nu-i încă dezgropat.

Ea este începutul și sfârșitul,
Ba rece, ba fierbinte ca o pară,
Te suie când mijește răsăritul,
Iar la apus, perfidă, te coboară.

E când balsam, când sare pe o rană
Pădurea fermecată din povești,
E-un labirint, teribilă capcană,
În care lesne-o să te rătăcești.

Femeia, că-i soție sau amantă,
Chiar dacă sunt un strălucit strateg
Și îți oferă-o viață trepidantă,
N-am reușit nicicând s-o înțeleg!

Valentin David

FEMEIA...

În orișicare-orânduire,
Ba chiar și în matriarhat
A vrut... și-ar vrea de la bărbat,
Un semn de mică... prețuire!

George Ceaușu



INVITAȚIE

Să mergem doamnă, vremea e nasoală
Și e târzie data-n calendar,
Zăpadă nu-i, cămara este goală
Clăpării-s de acuma în zadar.

De miercuri s-a topit, câmpia-i smoală,
Rânjesc la mine gropile amar,
Mă tem de noroire ca de boală
Că mișună microbii-n galantar.

Să mergem doamnă, vine primăvara
Și ne găsește iarăși rupti în fund,
Se schimbă constelațiile seara
Și iarna-i anotimpul muribund.

Ne-ncercă-un univers de ipoteze,
Din ramuri roua pică tremurând,
Și punem gândul iar în paranteze,
C-am vrea iubire, însă până când?

George Eftimie

CONCLUZIE BIBLICĂ

Cum Eva-i geloasă,
Ca orice nevastă,
Adam stă în casă
Cu „paza de coastă”!

Laurențiu Ghiță

FEMEIA, CE ESTE SI CE VREA EA

De o femeie, cu dileme,
Analizându-i focul viu,
Ce vrea, se știe prea devreme,
Ce este, afli prea târziu.

Nae Bunduri

FEMEIA, DEFINIȚIE PROVIZORIE 1

O femeie e năpastă,
Mai ales, când ți-e nevastă,
O femeie e divină,
Mai ales, când ți-e vecină.

Janet Nică

FEMEIA ÎN CÂNTEC

Întâi cu patos ne-am iubit,
Era soția floare-n glastră
Și-aveam un cântec favorit:
Ce-l fredonam: „Căsuța noastră”.

Aveam o sete colosală,
Crescând în dosul casei pruni
Și mari curenți de morală...
Că „Așa beu oamenii buni”.

Dar dulce, soațioara mea
Privind cu ură la butoi
Spălând la vase fredona:
„Pocnind din bici pe lângă boi”.

Dar într-un mod ciudat, frapant,
E situația albastră,
M-a prins nevasta în flagrant:
„Frumoasă e vecina noastră”

A spus, formal, că m-a iertat -
O partitură la trombon,
Că-apoi cu vârf s-a răzbunat...
Chiar „În grădina lui Ion.”

Apoi, pervers, paradoxal,
Când mai plecam o zi la țară
Schimbă și ritmul radical:
„Trecea fanfara militară”.

Sunt depresiv și cardiac,
E-o atmosferă încordată,
Căci stau la pândă în cerdac
„Cu pușca și cureaua lată!”

Valentin David

FEMEIA CĂSĂTORITĂ

Auzind eu de-o femeie
Care știe cum se tace,
Am propus să i se deie
Premiul Nobel pentru pace!

Emil Ianuș

CA UN LICEAN

Am trecut pe roșu, am trecut aproape
De amiaza zilei ce-o gustasem ieri,
Se făcuse cerul adunat sub pleoape
Ca pierdut în valuri de abrevieri.

Nu-i moment propice de a sta pe gânduri,
Vine-apocalipsa ce-o vestea Ioan
Și, te-aștept pe tine să-mi mai scrii trei rânduri
Tot așa zadarnic ca și-acum un an.

Se adună pașnic zilele pe-acasă
Noaptele se varsă ca un iad în van,
Ți-am lăsat și astăzi inima pe masă
S-o servești cu vinul din precambrian.

Dacă arzi tămâie las-o să miroasă
Înc-o săptămână pe un colț viclean,
Și-o să știi că vârsta încă nu m-apasă,
Mai trăiesc iubirea ca un licean.

George Eftimie

LOGICĂ DIVINĂ

Domnul a creat Eternitatea,
După socoteala-ateilor,
Ca s-ajungă-n timp umanitatea
La-nțelegera femeilor!

Laurențiu Ghiță

FEMEIA MODERNĂ

Azi, în viziunea mea,
Totul pare o poveste
Că Femeia știu ce vrea,
Dar să mor de știu ce este!

Nae Bunduri

FEMEIA, DEFINIȚIE PROVIZORIE 2

Tânăra, și nu mă mir,
O femeie-i TRANDAFIR,
Dup-o vreme, măritată,
Sută-n sută, e...MUȘCĂȚĂ.

Janet Nică

ȘAHISTA

Dânsa vrea ca tu, amice,
S-o înveți să joace șah
Și e simplu, n-am ce zice:
Tu spui Ș, ea strigă AH.

Tony Andreescu

PREA TÂRZIU!

O viață-ncerci să știi ce vrea femeia,
Să poți să-i fii pe plac, măcar un pic
Și deslușești ceva, la vârsta-a treia,
Dar nu-ți mai folosește la nimic!

Laurențiu Ghiță

FEMEIA, DEFINIȚIE PROVIZORIE 3

Dragii mei contemporani,
Azi, femeia e poveste,
Peste zece mii de ani,
Eu vă spun exact ce este.

Janet Nică

PARFUM DE FEMEIE (acrostih)

Parfumul tău din nou mă-mbată,
Acum mai mult ca niciodată.
Romantic ca al florilor din glastre,
Femeie dulce-a visurilor noastre.
Un semn ce totdeauna-mi dă avânt,
Minunea vieții ești pe-acest pământ.

De nu-nțelegi nici-un minut femeia,
Ea e ca focul, poți să prinzi scânteia?

Femeia este mamă sau iubită,
Este frumoasă chiar când e mahnită.
Mai este soră, vară sau bunică,
Ea în iubire zilnic se implică.
Iubirea-i pentru cel ce-o prețuiește,
E ca un foc ce veșnic te-ncălzește.

Constantin Bidulescu

N.R. - Tema de concurs pentru luna **martie 2026** este: „LA PAȘTELE C(R)AILOR” (poezie umoristică - două poezii, epigramă - trei epigrame, grafică satirică - un desen); Termen: **15.04.2026**

POȘTA REDACȚIEI

Iată, iubiți cititori, că primăvara, ca de fiecare dată, mângâie pavajul pietonalului ieșean „Alexandru Lăpușeanu” și lumina ei, discretă încă, ne acoperă cu un optimism bine venit și bine primit. De aceea, poate, de data asta nu am mai primit nimic jignitor pe adresa redacției, ceea ce ne bucură, deși firescul nu e motiv de bucurie ci de... normalitate. Percepem, totuși, o undă de tristețe în acest început primăvărat, întrucât cel care ne populariza revista în mediul românesc din Laval și Montreal (Canada), domnul Aurel Novac, a trecut în neființă. Să se odihnească în pace! Revista noastră își va găsi în continuare locul în Țara Frunzei de Arțar, prin grija doamnei Olivia Evelina Novac, fiica celui dispărut. Dar să trecem la corespondenții noștri, cei care abia așteaptă să-și vadă numele și creațiile ieșite de sub teascurile tipografiei.

De data asta, primul (de fapt, prima) pe listă este doamna ELVISA AGAJOV din Chișinău, Republica Moldova. Domnia sa ne întreabă de ce măgarii și porcii sunt, de foarte multă vreme, personajele favorite din fabule. Noi venim cu precizarea că porcii și măgarii sunt preferați de fabuliști întrucât, dacă personajele amintite aici ar scrie fabule, în mod cert eroii acestora ar fi... oamenii, cu toate păcatele lor, omenești, desigur! Deci, un scor egal, în privința asta, ar fi foarte echitabil! Iar pentru că i-am răspuns, desigur în stilul nostru, doamnei Elviza, vom ilustra rubrica noastră și cu o fabulă pe care ne-a trimis-o. De fapt, am primit două fabule ale acestei autoare, dar am decis să mai păstrăm una pentru o publicare ulterioară, poate, chiar, în cadrul altei rubrici din „Scârțul” nostru. Iată despre ce e vorba:

FABULĂ ORTOPEDICĂ

Măgarul, ce-și scrântise un picior,
Se pare stângul, cel anterior,
Se văicărea, jucând, desigur, teatru,
Că nu mai e-un măgar 4X4,
Având acum, întâia oară-n viață,
Defectă tracțiunea stânga-față.

.....
Buuun! Dar cu asta nu-i nici o scofală,
Dar` mite-un tâlc ducând spre o morală.
Doar că aici MORALA-i insolită
Și sunt convinsă că-mi veți da dreptate:
„Măgarul, când îți trage o copită,
O face cu... picioarele din spate!!”

Mda... asta e realitatea... Dar tot realitate e și că fabula de față ne provoacă și un zâmbet, dar ne îndeamnă și la o meditație asupra realității. O mai așteptăm pe corespondenta noastră în paginile revistei pe care o edităm. Prin poșta electronică ne-a parvenit un grupaj de epigrame semnat de domnul LUCIAN NECULA din Buhuși-Bacău. Noi am selectat două catrene dintre cele trimise, deoarece spațiul rubricii de față e limitat la doar o pagină tipărită. Iată epigramele sortite să apară la „Poșta redacției”:

PRIMA DRAGOSTE

Iubirea cea dintâi, pesemne,
Menită e să lase semne,
Spre-a n-o uita întreaga viață:
Eu am și-n cap, am și pe față!...

PATIMĂ AUTOHTONĂ

Turnându-și spirt într-un pahar,
Rosti un tip într-o dugheană:
„Alcoolul ăsta sanitar,
E-așa de bun, să-l pui la rană!

Mulțumim distinsului nostru corespondent și-l mai așteptăm și cu alte producții. De altfel, colectivul redacțional îndeamnă cititorii să-și încerce talentul și în calitate de creatori. Spațiul tipografic al sevestei „Scârț!” e extrem de generos cu cei bogați în spirit! Răspunsurile noastre vor ajunge lună de lună la domniile voastre. Dacă nu sunt tocmai cele pe care le așteptați, asta e de-acum o altă poveste!

Al dv, ca de obicei, P.OSTASU, adică... V.Vajoga



**ALEXANDRU OSVALD
TEODOREANU
Păstorel**



VIN ȘI APĂ (misive)

DOMNULUI ȘI DOAMNEI G.M.
Fă-mă, Doamne, morcov, ceapă,
Fă-mă, Doamne, tot ce vrei,
Praz, dovleac, spanac, ardei,
Dar păzește-mă de apă.

DOMNULUI ȘI DOAMNEI I.M.
Deși beau apă-n țări străine,
În loc să beau un vin Pommard,
Eu vă trimit, peste hotar,
De Anul nou, urări de bine.

P.S. Dar beți, vă rog, și pentru mine!

DOMNULUI COLONEL B.
Azi, cu apă minerală,
Colonele, te salut.
Dar mă-ntorc în capitală
Și-o luăm de la-nceput!

DOMNULUI ȘI DOAMNEI P.P.
De anul care stă să-nceapă,
Eu vă doresc noroc, parale,
Să nu beți ape minerale,
În fine... nici un fel de apă.

MAESTRULUI BR. V.
Am dispărut ca printr-o trapă
Și semn de viață n-am mai dat.
Nu crede nimeni că beau apă...
Și, totuși, e adevărat!

TOT MAESTRULUI BR. V.
Maestre dragă, te salut!
Și îți doresc, ca vechi expert,
Ani buni să ai, măcar un sfert
Din câte sticle am băut.

DOAMNEI LOLA B.
Mă plimb cu apa în pahar
Și, fără jenă, beau pe stradă,
Pășind încet, solemn și rar:
Dar unde-i Lola să mă vadă?

P.S. Și, de-o vedea, are s-o creadă?

DOMNIȘOAREI MARCELLE U.
De-o trece vreme, tot mai sper să
Mă-nvăț cu apa din izvoare.
Deocamdată, mi se pare
Că-i o senzație perversă.

DOMNULUI OSWALD T.
Apa asta e sărată
Și, de-o bei pe îndelete,
E periculoasă, tată:
Face sete.

DOMNULUI TILICĂ I.
Dacă-oi mai sta aici puțin
Și de-o fi soarta să mă sape,
Să crezi că uit ce-i aia vin,
Da-n schimb mă fac expert în ape.

AMINTIRI CU „PĂSTOREI”



(imagine extrasă de pe ultima pagină a volumului „Umor pi...cant”, autor Aurel Popescu - n.r.)